

DEN PYTAGOREISKE KURIREN

www.hylozoik.se
NR 53, ÅRGÅNG 14
VÅREN 2025 (76 Aqu.)

Redaktör och ansvarig utgivare: Lars Adelskog
Redaktörens postadress: Lönnvägen 3 A, 549 48 Skövde
Redaktörens e-postadress: adelskog@yandex.com
Bankkonto (Nordea): 1190 30 21766

Alla hylozoikstuderande hälsas varmt välkomna

som läsare av och kanske även bidragsgivare till denna nättidskrift, som härmed offentliggör sitt femtiotredje nummer. Detta publiceras torsdagen den 20 mars, dagen för vårdagjämningen. Nummer 1 utkom den 20 mars 2012, och därefter har ett nytt nummer utkommit på dagarna för de följande solstånden och dagjämningarna: sommar-, höst-, jul- och vårnummer. Enligt det sålunda antagna mönstret utges alltså fyra nummer per år, så att det närmast följande nummer, sommarnumret, skall utkomma lördagen den 21 juni, om gudarna är oss nådiga.

Avsikten med denna nättidskrift är flerfaldig: informera om aktuella händelser, publicera artiklar av intresse för dem som studerar esoterik och hylozoik, desslikes kunna vara en knutpunkt och ett förenande band mellan alla dem som studerar våra äldre bröders undervisning i god anda och med rätt inställning.

I föreliggande vårnummer fortsätter vi våra båda översättningar, *Mästarna och vägen* av C.W. Leadbeater och *Lärjungaskap i den nya tidsåldern, volym II* av Alice A. Bailey och D.K. Sist i detta vårnummer kommer den sedvanliga litteraturbilagan.

Till våra donatorer: Vi ber er vänligast att sätta in era penninggåvor antingen på Förlagsstiftelsen Henry T. Laurencys plusgirokonto nr 439 54 35 – 3 eller, om ni vill stödja *Den Pytagoreiske Kuriren* och denna hemsida, på bankkonto (Nordea) nr 1190 30 21766.

Nyheter på våra hemsidor

Samarbetet med vår amerikanske broder Antonio Rodríguez i att revidera och korrigera existerande spanska översättningar av Laurencys verk fortsätter oförminskat. Enligt uppgjord plan publiceras dessa reviderade texter på hemsidorna först när hela arbetet är avslutat; tidpunkten härför kan ännu ej anges.

Vår kära Irmeli har till sitt finska modersmål översatt en uppsats ingående i Laurencys *Livskunskap Två: Esoteerinen filosofia (Esoterisk filosofi)*. Den nämnda texten finns nu publicerad på Förlagsstiftelsens officiella hemsida, www.laurency.com, i dennas finska avdelning.

Nyheter från föreningen Kunskap för människans harmoniska utveckling

Föreningen har glädjen att meddela, att Dodekaeder Förlag idag den 20 mars 2025 har givit ut en ny utgåva av boken *Nattlektioner* av Viola Petitt Neal och Shafica Karagulla. Boken, i mjukband, kan beställas via Dodekaeder Förlags bokhandel: <https://www.veidos.org/shop/> Den som skyndar sig kan även få tag på ett av de få inbunda exemplaren (med trådbindning) av boken: <https://www.veidos.org/produkt/nattlektioner/>

FJÄRDE DELEN

HIERARKIN

ELFTE KAPITLET

MÄSTARNAS ARBETE

EN SAMMANFATTNING

Jag har just förklarat att av de människor som uppnår adeptskapet, endast några få stannar kvar på vår Jord såsom medlemmar av planethierarkin för att här främja livets evolution i enlighet med den gudomliga planen. För närvarande är omkring femtio eller sextio av dessa övermänniskor sysselsatta på detta sätt, och om deras arbete i allmänhet har vår president i sin skrift *The Masters* (Mästarna) uppgivit följande:

De hjälper på oräkneliga sätt mänskligheten i dess utveckling. Från den högsta världen sänder de ned ljus och liv över världen, och detta kan mottagas och tillgodogöras, alldeles som solljuset, av alla människor, vilka är känsliga för krafter av detta slag. Liksom den fysiska världen existerar genom Guds liv, representerat av solen, så lever den andliga världen tack vare samma liv, representerat av planethierarkin. I den närmast lägre världen är vissa Mästare särskilt verksamma på religionens område och begagnar de olika religionerna såsom reservoarer, i vilka De ingjuter sin andliga energi, vilken sedan kommer de trogna anhängarna av varje religion till godo genom de särskilda nådemedel som finns. I den närmast lägre världen utföres det stora intellektuella arbetet genom att Mästarna utsänder tankeformer av ofantlig intellektuell styrka, vilka kan uppfångas av snillena i världen, omsättas av dem och sedan ges ut till den stora allmänheten. I denna värld utsänder De också sina önskingar till sina lärjungar och meddelar dem de uppgifter, åt vilka de skall ägna sig. Vidare följer arbetet i den lägre mentala världen, där de tankeformer alstras, som inverkar på det konkreta intellektet och leder det längs nyttiga verksamhetslinjer i denna värld. De som lever i himlavärlden, får också sin undervisning här. I den mellanliggande världen försiggår även en omfattande verksamhet. De så kallade döda hjälpes, undervisningen av yngre lärjungar övervakas och hjälp utsänds till behövande i otaliga fall. I den fysiska världen följer Mästarna händelsernas gång och hämmar och oskadliggör, så långt lagen det medger, onda strömningar. De vakar över den ständiga jämvikten mellan de krafter, som arbetar för och emot utvecklingen, förstärker de goda och försvagar de onda. De arbetar också i förening med de olika nationernas änglar och leder de andliga krafterna, liksom de nämnda änglarna leder de materiella.

FÖRSAMLINGARNA

Låt oss mer utförligt granska några av de verksamhetsgrenar som i sammandrag just angivits. Fastän Adepterna är få till antalet, har De ordnat det så, att i hela världen intet liv skall förbises eller försummas, varför De indelat Jorden i särskilda områden, ungefär liksom kyrkan i äldre länder indelat hela landet i församlingar, så att en människa, var hon än må leva, befinner sig inom något av dessa geografiska områden och har en bestämd kyrklig organisation, som sörjer för hennes andliga och stundom även fysiska behov. Adepternas församlingar är emellertid icke liksom ett lands regioner eller stadsdelar utan stora länder och rent av kontinenter.

Såsom Jorden för närvarande är indelad, kan man säga att en stor Adept har vård om Europa, att en annan sköter om Indien och att hela världen är uppdelad på detta sätt. Församlingarna följer icke våra politiska och geografiska gränser, utan Adepten har inom sitt område att taga hänsyn till alla utvecklingens olika grader och former – icke blott våra egna, utan även änglarnas stora rike, de olika klasserna av naturandar, djuren, växterna och mineralerna under oss, elementalessensens riken och många andra, som mänskligheten ännu icke hört talas om; alltså finns det en hel mängd arbete att utföra. Förutom Adepternas förmynderskap får varje ras eller land hjälp även av en Rasens Ande, en deva eller skyddsängel, som vakar över den och hjälper till med att leda dess utveckling och på många sätt motsvarar den gamla föreställningen om en

stamgud, ehuru han står på en betydligt högre nivå. En sådan var till exempel Pallas Athena.

Det finns många olika slags inflytanden, som verkar i Logos' tjänst på människans utveckling, och naturligtvis verkar de alla i samma riktning och i samverkan med varandra.

Vi får aldrig begå det misstaget att tillskriva dessa stora drivkrafter de olyckor, som stundom drabbar ett land, som till exempel franska revolutionen och de senaste omvälvningarna i Ryssland. Dessa beror helt och hållet på folkets vilda lidelser, som skenat åstad och verkat förstörande i stället för uppbyggande, och de ger en föreställning om den fara som hotar Adepternas och Ras-Andens arbete, när de gör experiment i demokratisk riktning. Tyranniet är ett fruktansvärt ont, och ibland medför det även svårt lidande, men där finns åtminstone något slags styre. Det stora problemet, när man vill befria sig från tyranniet, är hur man skall kunna göra det utan att förlora den samhälleliga jämvikten och självbehärsksningen. När dessa sviker, är det många som misslyckas i att bevara sin mänsklighet. Lidelserna råkar i svallning, massorna ställer till med upplopp och folket blir mottagligt för starka strömningar av icke önskvärd inflytande. Nationens ängel försöker leda folkets känslor, han intresserar sig för folket som helhet betraktat, och han skulle i nödfall kunna egga det till hjältedöd och patriotism, alldeles liksom en general skulle uppmuntra sina män att rycka fram på slagfältet. Men han är aldrig vårdslös med deras liv och är aldrig likgiltig för deras lidande, lika litet som en klok general skulle vara det.

KRAFTENS FÖRDELNING

Såsom vi sett i ett föregående kapitel, ligger en stor del av Adepternas arbete i världar långt över den fysiska, alldenstund De ägnar sig åt att utgjuta sin egen kraft, ävensom kraften från det stora förråd, som fylls av Nirmanakayan. Det är världens karma att till sitt förfogande ha en viss mängd av denna upplyftande kraft, och även vanliga människor, som stämmer sin vilja i samklang med den Gudomliga Viljan genom att inrikta sina tankar och känslor på att tjäna mänskligheten, ökar reservoarens förråd en smula och får sålunda förmånen att deltaga i det stora offret. På grund härav utvecklar sig mänskligheten såsom en enhet, och det underbara broderskapet sätter var och en i stånd att göra mycket större framsteg än som vore möjligt, om han stode alldeles ensam för sig själv. Allt detta ingår som en del i Logos' system, och Han har tydligen räknat på att vi deltar i Hans plan. När Han utstakade den, tänkte han: "När mitt folk höjer sig till en viss nivå, skall det börja intelligent samarbeta med mig. Därför skall jag ordna det så, att det kan begagna min kraft, när det kommer därefter." Sålunda räknar Han på oss alla.

Brödrskapet är ett med hela mänskligheten på högre nivåer, och det förmedlar och fördelar tillförseln av kraft från den stora reservoaren. Adepterna utsända kraft till alla jag utan undantag i den högre mentalvärlden och bidrar sålunda i högsta möjliga grad till det inneboende livets utveckling. Detta liv är likt ett frö, som icke kan dö utan måste växa, emedan utvecklingsprincipen, Logos själv, bor i själva hjärtat av dess väsen. Hos människan har plantan redan trängt igenom jordlagret och söker luften ovanför, och dess utvecklings snabbhet beror nu till stor del på solljuset från den andliga kraft som kommer genom Hierarkiens kanaler. Detta är ett av de många sätt, på vilka de mer framskridna hjälper de mindre framskridna, allteftersom de får allt större andel i den gudomliga naturen i enlighet med den gudomliga planen.

Envar av de Adepter, som åtagit sig detta särskilda arbete, utstrålar kraft över ofantliga människomassor, varvid Han påverkar många miljoner samtidigt. Dock är den kraft Han utsänder av så underbart slag, att den anpassar sig efter varje individ bland dessa miljoner, som om denne vore det enda föremålet för dess inflytande. För oss synes det som om just denne ägnades full uppmärksamhet.

Det är svårt att i den fysiska världen förklara hur detta går till, men det kommer sig därunder att Mästarens nirvaniska medvetande är ett slags punkt, som på samma gång omsluter hela den nirvaniska världen. Han kan föra ned denna punkt genom flera världar och vidga den liksom ett slags kolossal bubbla. Utanför denna oerhörda sfär finns alla de kausalkroppar som Han för-

söker påverka, och Han som uppfyller sfären ter sig för varje individ som allt i alla. På detta sätt motsvarar Han med sitt liv miljoner människors ideal och är för dem var för sig den idealiske Kristus, den idealiske Krishna, den idealiske Rama, en ängel eller måhända en vägledande ande.

Detta är ett arbete av helt annat slag än att övervaka en av de stora församlingarna, och Mästaren ägnar därvid sin uppmärksamhet huvudsakligen åt lärjungar av en särskild typ, dem som följer Hans egen utvecklingslinje, fastän de flesta av dem naturligtvis är alldeles omedvetna om Hans inflytande. Han har också många specialfall att behandla. För detta ändamål överlämnar Han stundom en del av detta arbete åt Devaer, varvid Han lämnar dem ett betydligt mått frihet inom vissa väl angivna gränser. Devaerna använder i sin tur naturandar och skapar en mångfald tankeformer. Sålunda är ett stort verksamhetsområde förbundet med deras arbete.

HÄNGIVENHETENS ANVÄNDNING

I *The Science of the Sacraments* har jag förklarat hur de Stora använder alla religioners ceremonier för att däri utgjuta sin kraft över hela Jorden i de lägre världarna och sålunda hos så många människor som möjligt stimulera det andliga växande, som var och en är i stånd till. Men det är icke blott i förbindelse med religiösa ceremonier De gör detta, utan Brödraskapet begagnar varje tillfälle, som yppar sig. En samling människor, som alla står under hängivenhetens inflytande och för tillfället känner sig böjda för ädlare och högre tankar, erbjuder Adepterna ett enastående tillfälle härtill, som De genast utnyttjar, alldenstund den bildar en brännpunkt, som De kan använda som en kanal för andligt inflytande. När människor lever spridda och vistas i sina hem, liknar de ett antal skilda trådar, som var för sig ej kan förmedla mycken kraft. Men när de samlas till ett möte, är det som om dessa trådar förenades till ett slags kabel, genom vilken en mycket starkare ström av välsignelse kan flöda än summan av det som skulle kunna strömma ut genom de skilda trådarna.

Jag har i den heliga staden Benares sett en miljon pilgrimer församlade, av vilka många nog var okunniga och vidskepliga men för tillfället uppfyllda av hängivenhet och i högsta grad målmedvetna. Den mängd känslor av hängivenhet, som alstras av en sådan folkmassa, är nästan ofattbar, och Adepterna försummar aldrig tillfället att använda den i det godas tjänst. Det är naturligtvis ostridigt att samma antal lika entusiastiska men intelligenta människor skulle leverera oerhört mycket mera kraft – och även en kraft som ägde förmåga att verka i en alldeles högre värld. Men vi får icke ett ögonblick begå misstaget att fränkänna värdet av den stora mängd energi, som alstras av okunniga och rent av fanatiska människor. Brödraskapets Medlemmar har en underbar förmåga att skilja det onda från det goda eller snarare att draga fram det minsta uns av kraft, som kan användas i det godas tjänst, även ur en massa ond sådan.

Det är vanligt att finna den mest intensiva hängivenhet parad med bittra, sekteriska känslor. I dylika fall plägar Adepten draga fram och använda varje partikel av hängivelsens känsla, varvid Han helt enkelt bortser ifrån och lämnar kvar det vilda hat som förefaller oss utgöra en del därav. Därför alstrar människor med högst osympatiska karaktärsdrag ofta en viss mängd god karma, fastän den onekligen skulle bli mycket större, om den vore skild från de andra, beklagliga egenskaperna.

En sådan stad som Benares är alltid ett oerhört kraftcentrum, de årliga pilgrimsfärderna alldeles fränsedda. Det är en helgedomarnas och relikernas stad, och även dessa kan Adepterna använda såsom kanaler. Detsamma gäller om dylika ting över hela världen. På en viss ort kan till exempel finnas en relik efter ett stort helgon tillhörande någon av världens religioner. Om relikens äkta, utstrålar den tack vare sin förbindelse med den värdiga människan en viss mängd stark magnetism och kan därför användas till välsignelse för dem som vördar den genom att en kraftström sänds igenom den. I många fall är relikens emellertid icke äkta, men detta, som vi skulle anse som ett ytterst viktigt faktum, betyder i verkligheten mindre än man kunde förmoda.

Om människor under långa tider bildat ett stort centrum av hängivenhet omkring den, kan

Brödrskapet ensamt av denna orsak använda den lika effektivt som en äkta relik. Den omständigheten, att människor far vilse i sin tro, inverkar icke på dess användbarhet, eftersom deras hängivenhet är äkta, vilket är huvudsaken. Om man klarare insåge detta, skulle det sannolikt verka återhållande på många tanklösa människor, som är benägna att förlöjliga de katolska böndernas vidskepliga föreställningar i Italien, Sicilien eller Spanien, och ser ned på indiska kulier, emedan de hembär sin hyllning åt någon helgedom, som tydligen icke är vad den antas vara. Nog för att sanning är bättre än villfarelse, men vi måste minnas att man icke bör beröva okunniga människor föremålen för deras andakt, förrän de är i stånd att höja sig till högre ting. Dyligt bildstormeri gör blott världen fattigare, ty därigenom går icke blott hängivenheten förlorad, utan kan även gagneliga kanaler för Mästarens kraft bli avstängda.

Dessutom är det uppenbart omöjligt för en okunnig bonde att bedöma en relikens äkthet, och det vore högeligen orättvist, om verkan av den hängivenhet, han i bästa avsikt och hjärtats enfald erbjuder, vore beroende av ett faktum, om vilket han icke kan ha någon kunskap. I verkligheternas stora värld är det aldrig så illa ordnat. Den sanna hängivenheten finner fullt och hjärtligt gensvar, antingen det föremål, kring vilket den samlar sig, är eller icke är vad de hängivna tror det vara. Hängivenheten är det verkliga – det enda som betyder något, och den måste få – och får även – den verkliga lön den förtjänar. Den förmodade relikens är endast en brännpunkt, i vilken den samlar sig, och en inbillad punkt duger härtill lika gott som någon annan.

LÄRJUNGARNAS ARBETE

Jag har redan nämnt, att Mästarnas lärjungar även är lärlingar, att de på sitt lägre plan tjänstgör såsom kraftförmedlare och utför också en mängd arbete inom civilisationens och mänskliga kulturens alla grenar, vilket allt ingår i Adepternas arbete i världen. Åtskilligt härav utföres av andra, som fått inspiration eller ingivelse av dessa lärjungar, eller genom de olika samfund och verksamheter, som de grundat eller påverkat. Utan dessa inflytanden vore mänskligheten sannerligen fattig, ehuru den för det mesta vet föga om källan till sin sanna rikedom. Adepterna själva kan icke lämna sitt upphöjda arbete för att utföra dessa lägre och lättare uppdrag, ty om de så gjorde, skulle hela evolutionsmaskineriet bli lidande.

Det frågas ibland varför Dessa Stora till exempel icke skrivit böcker. Man glömmer då att Adepterna leder mänsklighetens evolution. De kan knappast lämna denna åsido för att meddela upplysningar om någon del därav. Om en av de Stora hade tid att skriva en bok och Hans energi icke kunde användas bättre, vore denna bok visserligen vida överlägsen varje annan. Men om det så vore ordnat att allt arbete utfördes av dem som redan kan utföra det fullkomligt, skulle det icke finnas något område, där vi kunde uppöva våra förmågor, och då vore det svårt att se någon nytta med vår tillvaro i världen.

En verksamhetsgren, som lärjungar till Mästarna nyligen organiserat i stor skala, är praktiskt tjänande i emotionalvärlden, om vilket jag skrivit en bok, *Invisible Helpers*. Största delen av detta arbete utföres bland de nyss avlidna, vilka ofta är förbryllade, förvirrade och även lidande, i synnerhet när de under livstiden skrämts upp med de rysliga historier om fruktansvärda kval efter döden, något som ingår i vad vissa förvända religiösa sekter ständigt förkunnar. Fastän det är många år sedan, var det dock sedan Teosofiska Samfundet grundats, som det organiserade förbundet av osynliga hjälpare stiftades och började verka. Det bestod ursprungligen av ännu levande personer, som beslutat använda sin tid under sömnen på detta särskilda sätt. Men de upptog snart i sin krets åtskilliga, som redan avlidit och icke förut tänkt sig detta arbete.

Dessförinnan var nykomlingarna i emotionalvärlden för det mesta hänvisade till sig själva, så fram det icke föll deras redan avlidna släktingar in att möta dem och införa dem i det nya livet. Så till exempel kunde en bortgången moder alltjämt vaka över sina barn, och om några av barnen dog kort efter sin mor, kunde hon ge dem all hjälp och upplysning som stod i hennes makt. Även plägade välvilliga personer bland de avlidna meddela andra den kunskap de ägde, när de såg att hjälp behövdes. I äldre civilisationer, då familjerna i regel var stora eller slog sig

samman med varandra, fanns det nog jämförelsevis få, som var utan en vän i nöden på andra sidan döden. Läsare av österländsk litteratur torde erinra sig hur mycket som sägs i indiska religiösa böcker om familjeband och familjeplikter, vilka sträcker sig till de osynliga regionerna bakom dödens förlåt. Emellertid liknade tillståndet i Indien förhållandena i ett land utan sjukhus, skolor eller offentliga upplysningsbyråer, där många fick lida. Under tider, då människorna var särskilt hemsökta av olyckor och krig, var detta ofta en ytterst allvarlig sak.

ANSTRÄNGNINGEN I VARJE ÅRHUNDRADE

I sina *London Lectures* av år 1907 ger oss vår president en utmärkt skildring av det sätt på vilket Adepterna arbetar för civilisationens förbättring. I dessa föreläsningar berättar hon för oss om de åtgärder som Brödraskapet vidtog för att lyfta Europa upp ur medeltidens fruktansvärda mörker. Hon säger att på 1200-talet en framstående personlighet, som då levde i Tibet, utfärdade befallning till Brödraskapet att under tredje fjärdedelen av varje århundrade göra en ansträngning för att skänka Europa upplysning. Om man noggrant går igenom historien, kan man finna att alltsedan dess en ny ljusstråle utsändes från Logos mot slutet av varje århundrade. Denna tankegång har mr Fritz Kunz framställt översiktligt i tabellform enligt nedan:

ANSTRÄNGNING OMKRING ÅR	FRAMÅTSKRIDANDETS NATUR	RESULTAT
1275	Roger Bacon och den intellektuella kulturens återupprättande	Kulturens demokrati: renässansen
1375	Christian Rosencreuz och kulturens utbredning	
1475	Boktryckarkonsten: kunskapens fixering	Kunskapens demokrati: reformationen
1575	Francis Bacon och vetenskapen: engelska språket är mediet	
1675	Försök att ena samhällsklasserna: hemliga sällskap	Politisk demokrati: revolution
1775	Politisk frihet, tyvärr huvudsakligen genom revolution	
1875	Teosofiska samfundet, Sällskapet för psykisk forskning, Liberala katolska kyrkan, samfrimureriet, evolutionsläran	Esoterikens demokrati: evolution
1975	Vid utbredning av det som nu kallas esoterik, läran om medvetandets evolution	

Den senaste av dessa ansträngningar var Teosofiska Samfundets stiftande år 1875. Efter moget övervägande åtog sig Mästarna Kūthūmī och Morya ansvaret för detta steg och utsåg den ädla arbetaren Madame Blavatsky till att hjälpa dem i fysiska världen. De flesta av dem som studerat teosofisk litteratur, vet hur hon förbereddes till vad hon hade att göra, hur Brödraskapet i sinom tid sände henne till Amerika att uppsöka överste Olcott, kamraten, som skulle tillhandahålla vad som saknades hos henne själv – förmågan att organisera och att tala till människorna, att samla dem kring sig och forma dem till en rörelse i den yttre världen – och hur Samfundet stiftades i New York och senare fick sitt högkvarter flyttat till Indien.

I skrivande stund har vårt Samfund tjänat mänskligheten i femtio år, och det är omöjligt att uppskatta allt det goda det uträttat på alla områden för mänskligt liv. Dess inflytande kan icke på minsta sätt mätas efter antalet av dess medlemmar eller grenar, fastän detta ingalunda är oansenligt, eftersom det sträcker sig till varje civiliserad del av jordklotet. Men på varje område för mänsklig strävan har det anslagit sin karakteristiska ton, vars ekon mångfaldigas omkring oss i statsmäns och vetenskapsmäns, skriftställares och konstnärers ord och arbete, ävensom i många andras, av vilka åtskilliga kanske aldrig ens hört ordet teosofi. Det har riktat uppmärksamheten på den osynliga världens verkligheter och på tankens makt. Det har i den yttre världen

förkunnat broderskapets faktum, varvid det icke eftersträvat någon likformighet i det mänskliga livet utan en organisation av vitt skilda individer till ömsesidigt stöd, så att varje individ skall kunna utveckla sin särskilda typ och alla sammanbindas med ett ouplösligt band av vördnad för den människa som är olik dem själva. Det har sammanfört Österlandet och Västerlandet som aldrig tillförne och krävt rättvisa vid jämförelsen mellan religionerna samt med omisskännlig tydlighet avslöjat deras grundväsentliga enhet i fråga om läran och deras gemensamma ursprung. Och det har till Mästarnas fötter fört tusenden, vilka önskar tjäna Dem av all sin kraft och av allt sitt hjärta till mänsklighetens gagn för tid och evighet.

RASERNA

I sitt arbete för världen sysslar Brödraskapet icke blott med det närvarande, utan blickar långt in i framtiden och förbereder utvecklingen av nya raser och nationer, hos vilka mänsklighetens egenskaper skall utvecklas i harmonisk följd. Som vi skall se i kapitlet om Planethierarkin, sker mänsklighetens utveckling icke på en slump, utan bildas raserna med sina fysiska, emotionala och mentala särdrag (de fungerar som klasser i den stora världsskolan för utveckling av särskilda egenskaper) efter ett schema lika detaljerat och bestämt som vid något nutida läroverk.

Den stora ariska rasen, som, ehuru den ännu icke nått sin högsta blomstring, dock i våra dagar behärskar världen med sitt överlägsna intellekt, har följt efter den atlantiska rasen, vars folk ännu utgör majoriteten av mänskligheten och bebor en stor del av vårt klots kontinenter.

ANKOMSTEN

I samband härmed är nu för tiden tre stora arbeten i gång, av vilka det första är förberedelsen till Bodhisattvans eller Världslärens fysiska förkroppsligande och verksamhet bland människorna. Han är samma stora personlighet, Kristus, som använde Jesu kropp för två tusen år sedan. Hans ankomst får icke sammanblandas med de varje århundrade återkommande skeenden som redan omnämnts och som tillhör den Första Strålen och faller inom det område för esoteriskt arbete som har att göra med ledningen av raserna och deras underavdelningar, då detta däremot är en tilldragelse, som inträffar endast en gång på lång tid och hör till den Andra Strålens verksamhet, till departementet för religion och utbildning.

Världsläraren kommer, när Han anser det lämpligt, men man har sagt oss att det blir snart. Orden Stjärnan i Öster stiftades år 1911 för att förbereda denna Ankomst genom att sammanföra människor av alla sekter och religioner i hela världen, vilka av olika skäl tror på Världslärens nära förestående ankomst och är villiga att förena sig i en stor ansträngning för att förkunna den för världen och i möjligaste mån bereda sig själva till att bli Herrens nyttiga tjänare, när Han kommer.

Somliga kristna sekter hänger alltjämt fast vid den vidskepliga tron att Han kommer för att döma mänskligheten och förstöra Jorden, varför det i denna tro finns ett starkt element av fruktan och ovisshet. Men all fruktan för Gud kommer av brist på förståelse.

Kristi ankomst är visserligen förbunden med ett slut – icke världens slut, men slutet av en tidsålder eller utvecklingsperiod. Det grekiska ordet är *aion*, vilket betyder icke evighet utan tidsålder. Och alldeles som Kristus för två tusen år sedan sade att den judiska lagens tidsålder nått sitt slut, emedan Han kommit för att inleda en ny tid, nämligen evangeliets, så skall evangeliets tidsålder nå sitt slut, när Han återvänder och grundar en ny. Han kommer att meddela samma stora lära. Läran måste vara densamma, ty det finns endast en sanning, fastän den måhända kan framställas litet klarare för oss nu, emedan vi vet litet mera. Den kommer att förkunnas i någon ny dräkt kanhända, med en skönhet i uttrycket, som är särskilt lämpad för oss nutidsmänniskor, och den kommer att framställas på ett sätt, som tilltalar ett stort antal människor.

Den blir säkert densamma, emedan den kommit till synes i alla existerande trosbekännelser. Dessas framställningssätt ha varit mycket olika, men de överensstämmer alla fullkomligt i fråga

om den vandel de fordrar att deras anhängare skall föra. Vi finner en betydande skillnad mellan kristendomens, hinduismens, buddhismens och islams yttre läror, men om vi betraktar de goda människorna inom vilken som helst av dessa religioner och granskar deras dagliga liv, skall vi finna att detta levas på alldeles samma sätt – att de alla är ense om de dygder en god människa måste äga och de laster hon måste undvika.

Alla säger de oss att en människa måste vara barmhärtig, sann, vänlig, hederlig, hjälpsam mot de fattiga. Alla säger de oss att en människa, som är hård, sniken och grym, som är osann och ohederlig, icke gör några framsteg och icke har någon utsikt till framgång, förrän hon ändrar sitt leverne. Som praktiska människor måste vi erkänna att det verkligt betydelsefulla i varje religion icke är de dunkla metafysiska spekulationerna om ting, varom man i verkligheten icke kan veta någonting säkert, ty dessa har ingen inverkan på vår vandel; det viktiga är de föreskrifter som påverkar vårt dagliga liv och gör oss till människor av det ena eller andra slaget i vårt förhållande till våra medmänniskor. Dessa föreskrifter är desamma i alla existerande religioner. De kommer att vara desamma i den nya läran, vilken den än må vara.

Vi kan måhända gå litet längre än så, när vi förutsäger vad Han kommer att lära. Den stora centrala sanning, som Han kommer att särskilt betona, är säkerligen att det onda i världen vållas av brist på kärlek och broderlighet – att om människor vill lära sig att älska och tillägna sig den broderliga hållningen, allt ont skall försvinna och den gyllene tidsåldern dagas för oss. Icke genast – det kan vi icke hoppas på. Men människorna skall åtminstone börja se med egna ögon och förstå hur mycket mera som kan vinnas i denna riktning än i den andra.

SJÄTTE UNDERRASEN

Den andra av dessa stora tilldragelser är utformningen av de fysiska, emotionala och mentala egenskaperna hos den ariska rasens sjätte underras, vilken redan börjat framträda i Amerika och Australien och kanske i andra delar av världen. Den stora gestaltande kraften i Manuns tanke och vilja verkar i de högre världarna, varvid den modifierar även den fysiska typen hos den nya tidsålderns barn, överallt där de är mottagliga därför. Och några av de yngre medlemmarna av Brödraskapet, som arbetar i fysiska världen, är ålagda att om möjligt skaffa dessa den uppfostran och den utbildning som passar den nya rasen. Detta arbete är ännu i sin början, men det är avsett att svälla ut till stora proportioner, tills om några få århundraden den sjätte underrasen står där utpräglad och beundransvärd i sin unga mandom i den nya världen, medan den gamla världen fortsätter att utveckla den femte underrasen till mogenhet och fullkomning. Och ännu senare skall kanhända den sjätte underrasen, strålande och ärorik i sin mandom, utgjuta sin välsignelse över den femte, så att en ras för första gången får lugnt och värdigt gå in i en fruktbarande och vörndsvärd ålderdom. Detta blir kanske belöningen för de tjänster som den nu och i framtiden gör den späda rasen och för dess uppoffrande och segerrika kamp mot mörkrets makter, varvid människorna erbjuder möjligheter, sådana som rasen aldrig tillförne känt.

Vi måste söka förstå vad som menas med att tillhöra den nya sjätte underrasen. Våra föreställningar är alltför stela. När den sjätte underrasen är fast grundad, kommer den att förete vissa bestämda fysiska, emotionala och mentala kännetecken, vilka icke påträffas hos femte underrasens *genomsnittsmänniska*. Kom ihåg att den måste byggas så småningom på grundval av den femte underrasen och att dessa nya egenskaper måste utvecklas en för en hos vart och ett av de jag det är fråga om. Förberedelseprocessen är lång och kan mycket väl utsträckas över åtskilliga liv. När vi därför ser oss omkring och undersöker människor (i synnerhet unga människor) från denna synpunkt, får vi icke vänta oss att på rak arm kunna säga att den ene tillhör den nya underrasen och att den andre icke gör det.

Då vore det riktigare, om man sade något i denna stil: ”A. synes äga omkring tjugofem procent av den nya underrasens kännetecken. B. har kanske så mycket som femtio procent. C. har en stor del – kanske sjuttiofem procent. Hos D. kan jag icke se att någonting fattas, så vitt jag förstår är han ett fullt utvecklat exemplar.” Och ni måste förstå att den genomsnittsgosse eller

-flicka, som ni anser hoppgivande, sannolikt är en A., ty B-typen är ännu mycket sällsynt i världen, och C- och D-typerna existerar praktiskt taget icke utom i vår egen lilla krets. Minns även att egenskaperna kan vara sinsemellan mycket ojämnt utvecklade. En gosse kan ha gjort stora emotionala eller mentala framsteg, innan det visar sig mera påtagligt i hans fysiska kropp. Å andra sidan kan han genom god ärftlighet ha en fysisk kropp, som är i stånd att visa tecken på större framsteg i högre världar, än han ännu har uppnått. Mycket få kan vänta sig att redan nu framvisa alla tecknen. De kan vara mycket belåtna, om de uppvisar ett eller två.

Icke ens på sin höjdpunkt kommer denna ras att vara likformig. Den är till exempel i övervägande grad en dolikokefal ras men kommer alltid att ha brakykefala underavdelningar. Den kommer att innefatta ljushåriga och mörkhåriga människor, människor med blå ögon och människor med bruna. Naturligtvis är de emotionala och mentala dragen de viktigaste, men i de flesta fall är det endast efter det fysiska utseendet som man kan döma. Grundtonen är osjälviskhet, och det förhärskande draget är ivrig entusiasm för tjänande, och denna måste åtföljas av aktiv välvilja och storsint tolerans. Den som glömmet sitt eget nöje och endast tänker på hur han kan hjälpa andra, har redan kommit långt på vägen. Även urskillningsförmåga och sunt förnuft är utpräglade kännetecken.

Om vi önskar veta vilka fysiska tecken vi skall ge akt på, är de mest karakteristiska kanske fina, välformade händer och fötter, smala fingrar och ovala naglar. I synnerhet ter sig fingrar och tumme smala från sidan betraktade. Hudens struktur är också av vikt. Det finns tre ansiktstyper – den utpräglat ovala, med hög panna, den obetydligt mindre ovala med bred panna och den praktiskt taget brakykefala (den sistnämnda är sällsynt; definitionen av en brakykefal skulle är att bredden är fyra femtedelar av längden). Det finnes ett karakteristiskt *uttryck* hos den person, som närmar sig den sjätte underrasen, vilket man lätt börjar känna igen, om man söker efter det.

Vi får ofta höra av oberoende iakttagare och forskare att de igenkänner en ny rastyp de sett i synnerhet i Kalifornien, Australien och Nya Zeeland. Så till exempel höll år 1923 kaptan A. G. Pape för British Association ett föredrag, vari han avhandlade vad han kallade den austral-amerikanska rasen. Bland annat lämnade han följande beskrivning av dennas särdrag:

Huvudet tenderar att vara kupolformat, i synnerhet över pannområdet: det finns en avvikelse från det som kallas ”det lågt sittande örat”, hår och hud är fina, ögonen lysande, intelligenta men inte stora, näsryggen tidigt utvecklad, läpparna känsliga och rörliga, ögonbrynen framträdande, frontalhjärnan välutvecklad, ansiktstypen något triangulär men inte skarpskuren. Den allmänna fysiologin harmonisk, proportionerlig, sund, icke alls typen ”idell hjärna och ingen kropp”. Psykologin hos den nya rasens barn framträder såsom snabbt gensvar på sympati, medkänsla med dem som lider, förmåga att lätt förstå principer, snabb intuition, grundlighet, känslighet, vaket sinne för rättvisa, avsaknad av papegojmässigt intellekt, iver att hjälpa andra. De visar sig också ogilla grövre slags föda och har ofta inte särskilt stor aptit i någon riktning. I andra avseenden är de normala barn men är i särskilt behov av sympati och förstående lärare.

Året dessförinnan trycktes i *Los Angeles Sunday Times* en lång artikel ägnad ämnet den nya ras som framträder i Kalifornien och Nya Zeeland. Artikelns författare redogjorde för somliga av de mentala och fysiska särdrag som tillskrivs den nya rasens barn och framhöll såsom särskilda egenskaper deras ovanliga lugn och intuition.

SJÄTTE ROTRASSEN

Den tredje stora tilldragelsen är grundandet av sjätte rotrasen, som i den fysiska världen kommer att äga rum i Kalifornien omkring sjuhundra år härefter. Ett samhälle kommer att inrättas där med den rasens Manu, Han som nu är vår Mästare Morya, i spetsen, och, vid Hans sida Hans medarbetare genom tidsåldrarna, Mästaren Kūthūmī, som skall bli den sjätte rotrasens Bodhisattva. Vi ha skrivit om detta samhälle i *Man: Whence, How and Whither*. Ehuru det ligger några hundra år framme i tiden, vilket när allt kommer omkring endast är en kort tid i en människas liv, såsom vi alla skall inse, när vi blickar tillbaka på detta, är förberedelser i

gång även härför, och Teosofiska Samfundet spelar härvid ingen obetydlig roll.

Varje gren av Samfundet uppmuntrar eller borde uppmuntra var och en av sina medlemmar i hans ansträngningar att i den yttre världen tillämpa den teosofiska kunskap han förvärvat – varvid han naturligtvis rättar sig efter sitt temperament, sin förmåga och de tillfällen som yppar sig under hans umgänge med människorna. Allt detta hjälper den nuvarande rasen. Inom den teosofiska logen, där så många olika människotyper möts och måste hjälpa varandra, bör – såvida logen är sina ideal trogen – fördomsfrihet utvecklas hos medlemmarna, ty de erhåller i detta avseende en uppfostran i broderskapets anda, som knappast kan fås på något annat ställe i världen. De flesta samfund är organiserade för att vinna ett mål eller ett syfte, men i Teosofiska Samfundet vet vi att, ehuru den ena förebilden i fråga om fullkomlighet vädjar starkast till den ena människan och den andra till en annan, människosläktets broderskap icke kommer att fullbordas genom ett enda ideals seger, vare sig detta är kärlek eller sanning eller skönhet allena, utan genom att alla dessa strängar tvinnas till ett mäktigt rep, som för alltid skall binda människan vid det gudomliga. Såsom det sades i *Hitopadesha* för länge sedan:

Ringa ting få makt och styrka,
Om de sinnrikt fogas hop;
Retad elefant kan bindas
Med ett rep av grässtrån snott.

Sådan är den broderskapets anda, som så småningom förvärfvas av den sanna teosofen, som håller fast vid sin medbroder av inre drift, icke av yttre tvång. Och medlemskap i Samfundet är i sanning en av Mästarna ledd skolning, som, om den krönes med framgång, kommer att göra individen lämplig att återfödas i den sjätte rotrasens samhälle, när detta upprättas i den fysiska världen.

TOLFTE KAPITLET

CHOHANERNA OCH STRÅLARNA

CHOHANERNA

I det föregående kapitlet har jag sökt beskriva några av de stora Mästarnas många verksamhetsområden. Det finns naturligtvis många andra och somliga, om vilka vi praktiskt taget ingenting vet. Men av det som vi verkligen vet framgår att arbetet är omfattande och mångsidigt och att adepterna utför det på olika sätt allt efter Sitt eget temperament och omdöme. Det råder en sjufaldig indelning, som genomgår allting, såsom jag nu måste utförligare förklara, och denna gör sig gällande även i fråga om det Stora Vita Brödraskapet. I Hierarkin är de sju strålarna klart framträdande. Den första eller härskande Strålen styres av Världens Herre. I spetsen för andra strålen står Herren Buddha. Under dessa båda står respektive Manun och Bodhisattvan för den rotras som vid en given tid är den förhärskande i världen. Jämbördig i rang med dessa är Maha-Chohanen, som står i spetsen för alla de andra fem strålarna, av vilka var och en därefter har sitt särskilda överhuvud. I nästa kapitel skall jag omtala allt vad jag vet om Hierarkins högre grader, medan jag i det föreliggande kapitlet vill söka redogöra för det arbete som utföres av överhuvudena för strålarna tre till sju och av Mästarna Morya och Kūthūmī, som har samma rang som dessa på första strålen och andra strålen.

Titeln Chohan tillkommer de Adepter, som genomgått sjätte invigningen, men samma ord används även om Överhuvudet för strålarna tre till sju, vilket är ett mycket högt och ansvarsfullt ämbete inom Hierarkien. Man har sagt oss att ordet Chohan helt enkelt betyder ”Herre”, och att det används i både allmän och inskränkt betydelse, ungefär såsom ordet ”Lord” används i England. Uttrycket förekommer åter i beteckningen dhyan-chohan, vilket ofta möter i *Den Hemliga Läran* och annorstädes, och i detta fall används det om väsen av mycket hög rang, helt och hållet utanför vår Planethierarki.

MÄSTAREN DJWHAL KHULS TABELL

Om vi alls skall förstå något av denna del av Mästarnas arbete, är det nödvändigt att här göra en liten utvikning och säga något om vad som menas med de sju Strålarna. Detta är ingalunda någon lätt sak. För många år sedan fick vi några visserligen mycket ofullständiga men dock synnerligen värdefulla upplysningar om dessa Strålar. Jag drar mig väl till minnes det tillfälle, då de meddelades oss. Mr Cooper-Oakley, jag och en indisk broder satt och samtalade på taket i Adyar en dag under den allra första tiden, då högkvarteret bestod av en enda byggnad och tjugonio tunnland djungelartad mark bakom den. Vi fick då plötsligen besök av Mästaren Djwhal Khul, som på den tiden var Mästaren Kūthūmīs främste lärjunge. Han undervisade oss om åtskilligt under dessa dagar och var alltid vänlig och tålig, och medan Han satt och underhöll sig med oss den dagen, kom vi att tala om strålarna. Mr Cooper-Oakley sade på sitt karakteristiska sätt: "Åh, Mästare, var snäll och berätta för oss allt om strålarna!"

Det blänkte till i vår Lärares ögon, då Han sade: "Gott, jag kan icke berätta för er allt om dem, förrän ni nått en mycket hög invigning. Men vill ni ha vad jag *kan* tala om för er, vilket är partiellt och oundvikligen missledande, eller vill ni vänta, tills ni kan få veta det hela?" Vi tyckte naturligtvis att en halv bulle var bättre än intet bröd alls, varför vi svarade, att vi ville taga vad vi kunde få. Vi antecknade de mycket intressanta upplysningar Han gav oss, men mycket därav var obegripligt för oss, såsom Han hade förutsagt. Han sade: Jag kan icke meddela er mera, ty jag är bunden av vissa löften, men om er intuition kan få ut mera, skall jag säga er om ni har rätt." Även dessa små fragmentariska upplysningar var av stort värde för oss.

Här nedan följer den tabell över strålarna och deras kännetecken som Han då gav oss:

Stråle	Strålens kännetecken	Kännetecknande magi	Senaste religion
I	Fohat, schekina	–	Brahmanism
II	Visdom	Raja yoga (mänsklig medvetenhet)	Buddhism
III	Akasha	Astrologi (naturens magnetiska krafter)	Kaldeisk
IV	Horus' födelse	Hatha yoga (fysisk utveckling)	Egyptisk
V	Eld	Alkemi (materiella ämnen)	Zoroastrisk
VI	Gudomens inkarnation	Bhakti (hängivenhet)	Kristendom etc. (Kabbala etc.)
VII	–	Ceremoniell magi	Elementaldyrkan

Det förklarades att den religion, som står angiven mitt för varje stråle, icke nödvändigtvis skall uppfattas såsom en fullkomlig aspekt av denna, utan helt enkelt är vad som nu finns kvar på Jorden av den, sedan denna Stråle förra gången utövade ett dominerande inflytande på världen. Den första strålens magi och den sjundes kännetecken meddelades icke. Innebörden av Horus' födelse kunde icke förklaras, men ett av fjärde strålens kännetecken angavs vara användandet av krafterna för verkan och växelverkan – naturens manliga och kvinnliga krafter, så att säga. När helst fallicismen förekommer i de olika religionerna, beror den alltid på materialisering och missuppfattning av några av de hemligheter som är förbundna med denna stråle. Den riktiga utvecklingen av den sjunde Strålen torde medföra förbindelsen med och undervisning av de högre devaerna.

Efter vad jag ovan sagt, torde det vara klart att de upplysningar om Strålarna, som hittills nått oss, är fragmentariska. Det är icke allenast en ofullständig redogörelse för ämnet, utan det är icke ens en fullkomlig konturteckning, ty det sades oss rent ut att det finns stora luckor i den beskrivning som givits oss, luckor som omöjligen kunde fyllas förrän långt senare. Så vitt vi vet, har mycket litet hittills skrivits om detta ämne, och detta lilla är hållet i så försiktiga ordalag att det ingalunda är lätt att förstå, och esoteriska lärare är anmärkningsvärt tystlåtna, när de får frågor om detta.¹

SJUINDELNINGEN

Vad vi först och främst måste göra klart för oss är, att det finns en viss sjufaldig indelning av allt som existerar i den manifesterade världen, antingen det är liv eller materia. Allt liv, som existerar i vår klotkedja, passerar genom och tillhör den ena eller andra av sju strålar, vardera med sju underavdelningar. I kosmos finns det fyrtonio sådana strålar, vilka i grupper om sju utgör de sju stora kosmiska strålarna, vilka utgå från och genom de sju stora Logoi. I vår klotkedja och måhända i vårt solsystem verkar emellertid endast en av dessa stora kosmiska Strålar, och dess underavdelningar är våra sju strålar. Man får naturligtvis icke tro att vårt solsystem är den enda manifestationen av denna särskilda Logos, eftersom var och en av de sju stora Logoi kan ha miljoner system beroende av sig. Såsom jag förklarar saken i boken *Det inre livet*:

Hela vårt solsystem är en manifestation av dess Logos, och varje partikel i detsamma utgör en del av Hans höljen. All fysisk materia i solsystemet utgör som helhet betraktad Hans fysiska kropp, all emotional materia i detsamma utgör Hans emotionalkropp, all mental materia Hans mentalkropp och så vidare. Helt och hållet över och bortom sitt system har Han en mycket vidare och större tillvaro, men detta inverkar icke det minsta på sanningen av det nyss sagda.

Denna Sollogos rymmer inom sig sju planetariska Logoi, vilka så att säga är kraftcentra inom Honom, kanaler, genom vilka Hans kraft strömmar fram. Dock kan de på samma gång i viss mening sägas utgöra Honom. Den materia, som efter vad vi nyss sagt bildar Hans vehikler, bildar även deras, ty det finns ingen partikel av materia någonstades i systemet, som icke är en del av den ena eller andra av dem. Allt detta är sant om varje värld, men låt oss för ett ögonblick taga emotionalvärlden som exempel, emedan dess materia är tillräckligt plastisk att motsvara syftet med vår undersökning och på samma gång tillräckligt nära den fysiska världen för att icke ligga alldeles utom gränserna för vår fysiska fattningsförmåga.

Varje partikel av systemets emotionalmateria är en del av Sollogos' emotionalkropp, men den är även en del av motsvarande kropp hos den ena eller andra av de sju planetariska Logoi. Minns att detta innefattar den emotionalmateria, av vilken din och min emotionalkropp är sammansatt. Vi har ingen partikel, som är uteslutande vår egen. I varje emotionalkropp finns partiklar, som tillhör var och en av de sju planetariska Logoi, men proportionerna varierar i det oändliga. De monaders kroppar, vilka ursprungligen framkom genom en planetarisk Logos, skall under hela sin evolution äga fler av denna planetariska Logos' partiklar än av någon annan, och på detta sätt kan människorna indelas såsom ursprungligen tillhörande den ena eller andra av dessa sju stora makter.

DE SJU ANDARNA

Med kristendomens beteckningar återfinns dessa sju stora Väsen i evangelisten Johannes' syn. Han sade: ”och framför tronen brunno sju eldbloss, det är Guds sju andar.” Dessa är de Mystiska Sju, de stora planetariska Logoi, som är livscentra i själva Logos. Dessa är de verkliga Överhuvudena för våra Strålar – icke allenast vad vårt klot beträffar, utan i fråga om hela solsystemet. Var och en av oss måste ha framkommit genom den ena eller den andre av dessa mäktiga Sju, somliga genom den ena, andra genom den andre.

Dessa är de som i *Den Hemliga Läran* kallas de Sju Höga Furstarna, de Ursprungliga Sju, de Skapande Makterna, de Okroppsliga Intelligenserna, Dhyan-Chohanerna, Närvarons Änglar.

¹ Medan denna bok är under tryckning, utkommer ett viktigt arbete i ämnet, *The Seven Rays* av professor Ernest Wood. Det material den meddelar är upplysande och framställs ur en alldeles ny synvinkel.

Men minns att sistnämnda titel används i två helt olika betydelser, som icke får sammanblandas. Varje gång våra kristna bröder begår den heliga nattvarden, visar sig en ”närvarons ängel”, som i själva verket är en tankeform av Herren Kristus, ett uttryck för Hans medvetande, och som därför med rätta kallas en manifestation av Hans närvaro, men dessa sju stora har sitt namn av ett alldeles annat skäl – emedan de alltid står i själva Logos’ åsyn och där företräder de strålar, vilkas överhuvuden de är – samtidigt som de representerar oss, eftersom hos var och en av oss finns en del av det gudomliga liv som var och en av dem äger.

Ty ehuru var och en av oss i grunden tillhör *en enda* stråle – den kanal, genom vilken han såsom monad steg ned från det eviga till det timliga – har han dock inom sig någonting av *alla* strålarna. Det finns hos honom icke ett uns kraft, icke ett grand materia, som icke faktiskt är en del av den ene eller andre av dessa underbara väsen. Han är formligen sammansatt av själva deras substans – icke av en utan av alla, fastän alltid en är förhärskande. Därför kan ingen av dessa stora stjärnänglar göra den minsta rörelse utan att i någon mån påverka var och en av oss, emedan vi äro ben av deras ben, kött av deras kött, ande av deras ande; och detta stora faktum bildar den verkliga grundvalen för astrologins ofta missförstådda vetenskap.

Vi står alltid i Sol-Logos’ närvaro, ty i Hans system finns ingen plats, där Han icke är, och allt som är, är en del av Honom. Men i en alldeles särskild bemärkelse är dess sju andar en del av Honom, manifestationer av Honom, nästan egenskaper hos Honom – centra i Honom, genom vilka Hans kraft strömmar ut. Vi kan se en antydning härom i de namn som judarna tilldelat dem. den förste av dem är alltid Mikael, ”eder furste”, såsom han kallas. Detta namn betyder ”Guds styrka” eller, såsom det stundom tolkas, ”han som är lik Gud i styrka”. El betyder på hebreiska Gud. Vi återfinner detta ord i Bet-El, som är ”Guds hus”, och Elohim är det ord som används för ”Gud” i Bibelns allra första vers. Denna ändelse El förekommer i var och en av de sju andarnas namn. Gabriel betyder ”Guds allvetenhet”, och han kallas stundom ”Guds hjälte”. Han är förbunden med planeten Merkurius, liksom Mikael med Mars. Rafael betyder ”Guds helande kraft”, och han är förbunden med solen, som är vår stora hälsokälla i den fysiska världen. Uriel är ”Guds ljus eller eld”; Zadkiel är ”Guds godhet” och är förbunden med planeten Jupiter. De andra ärkeänglarna benämnes vanligen Chamuel och Jophiel, men jag erinrar mig icke för tillfället deras namns betydelse eller deras planeter.

Dionysios talar om dessa sju andar som uppbyggarna och kallar dem även Guds medarbetare. Augustinus säger att de är i besittning av den gudomliga tanken eller urtypen, och Thomas av Aquino skrev att Gud är den primära och dessa änglar den sekundära orsaken till alla synliga verkningar. Allting göres av Logos, men genom dessa planetandar. Vetenskapen skall säga er att planeterna är tillfälliga sammanhopningar av materia, förtätningar av nebulosans massa, och det är de nog men varför går de just i dessa banor? Emedan bakom dem står en levande intelligens, som väljer banorna så, att de håller varandra i jämvikt. Allt som existerar är i sanning resultatet av naturkrafter, som verkar enligt kosmiska lagar, men glöm icke att bakom varje kraft står alltid dess förvaltare, en intelligens, som leder och ordnar. För denna beskrivning av dem har jag använt den kristna terminologin, men samma väsen kan man finna under olika namn i varje stor religion.

DE SJU TYPERNA AV VARELSER

När alltså den ursprungliga materia eller ande, som i en framtid skulle bli vi själva, först framträdde ur den odifferentierade oändligheten, kom den fram genom sju kanaler, liksom när vatten strömmar ut ur en behållare genom sju rör, av vilka vart och ett så färgar det genomströmmande vattnet med sitt särskilda färgämne att det sedan alltid kan urskiljas från de andra rörens vatten. I alla de efter vartannat följande rikena, elementalrikena, mineralriket, växtriket och djurriket, är strålarna alltid tydligt åtskilda från varandra, liksom de även är tydligt åtskilda hos människan, fastän strålens inflytande naturligtvis verkar på något olika sätt i de lägre rikena. Eftersom det i dessa icke finns någon individualisering, är det tydligt att till exempel en hel

djurart måste tillhöra en och samma stråle, så att de olika djurarterna i världen skulle kunna ordnas i sju parallella kolumner allt efter de strålar de tillhör. Eftersom ett djur kan individualiseras endast i förbindelse med människan, står överst på var och en av dessa strålar någon husdjursklass, genom vilken allena individualisering på denna särskilda stråle äger rum. Elefanten, hunden, katten och hästen är exempel på sådana klasser, varför det är klart att den impuls av det universella livet som nu besjälade, låt oss säga hunden, aldrig kan besjälade en häst eller en katt, utan skall fortsätta att manifesteras sig genom samma art, tills individualisering äger rum.

Undersökningar har ännu icke gjorts om de särskilda djur och växter som står på varje stråle. Men för några år sedan hade jag anledning att utforska ädelstenarna och fann att varje stråle har sina egna representanter, genom vilka strålens kraft verkar lättare än genom någon annan. Jag återger här den tabell som framställs i boken *The Science of the Sacraments* och på vilken man finner den ädelsten som står främst på varje stråle och andra som står på samma stråle och därför innehåller samma slags kraft, ehuru svagare.

Stråle	Förnämsta ädelsten	Övriga ädelstenar och mineral
I	Diamant	Bergkristall
II	Safir	Lapis lazuli, turkos, sodalit
III	Smaragd	Akvamarin, jade, malakit
IV	Jaspis	Kalcedon, agat, serpentin
V	Topas	Citrin, steatit
VI	Rubin	Turmalin, granat, karneol
VII	Ametist	Porfyr, violan

Av allt jag sagt i det föregående följer att man kan spåra dessa sju typer bland människorna och att envar av oss måste tillhöra den ena eller andra av strålarna. Man har alltid erkänt att fundamentala skillnader av detta slag funnits hos människosläktet. För ett århundrade sedan talade man om att människor är begåvade med det lymfatiska eller det sangviniska, det vitala eller det flegmatiska temperamentet och astrologerna klassificerar oss efter planeterna såsom Jupiter-människor, Mars-människor, Venus- eller Saturnus-människor, och så vidare. Jag antar att detta endast är olika metoder att konstatera våra anlags grundskillnader, vilka beror på den kanal, genom vilken vi råkat komma, eller snarare, genom vilken det var bestämt att vi skulle komma. Det är emellertid ingalunda någon lätt sak att upptäcka till vilken stråle en vanlig människa hör, ty hon har mycket invecklats i materien och har alstrat en stor mångfald karma, varav en del kan vara av sådant slag att den behärskar och fördunklar hennes ursprungliga typ, kanske under en hel inkarnation. Men den människa, som närmar sig vägen, bör förete en bestämd drivande impuls eller ledande kraft, som har karaktären av den stråle, till vilken hon hör, och tenderar att leda henne till det slags arbete eller tjänande som utmärker denna stråle, och den skall även leda henne till en av de mästare som hör till denna, så att hon så att säga upptas i det kollegium, vars föreståndare strålens chohan kan anses vara.

MAGI OCH HELANDE KRAFTER

Det kan måhända något litet underlätta förståelsen av dessa skillnader i typer, om jag ger ett par exempel på de metoder som enligt ovan framställd tabell nog torde användas av människor på de olika strålarna, när de önskar använda magi för att nå ett givet resultat. En människa som tillhör första strålen torde vinna sitt mål genom ren, oemotståndlig viljestyrka, utan att nedlåta sig till att använda något som det minsta beror av medel. Även den som tillhör andra strålen torde arbeta med viljekraft men med fullständig uppfattning om de olika metoder som är möjliga och medvetet leda sin vilja in i den kanal som motsvarar den lämpligaste metoden. För tredje strålens människa torde det vara naturligtast att använda mentalvärldens krafter och mycket omsorgsfullt beakta den exakta tid då inflytelserna vore gynnsammast för henne. Fjärde

strålens människa torde för samma ändamål använda eternas finare krafter. Hennes broder av femte strålen torde snarare sätta krafter i rörelse i vad man brukar kalla astralljuset. Den hängivne tillbedjaren på sjätte strålen torde nå sitt resultat genom styrkan av sin uppriktiga tro på sin särskilda gudom och på verkan av sin bön till denna, medan sjunde strålens människa torde använda en noga genomtänkt ceremoniell magi och om möjligt anropa icke-mänskliga andar om bistånd.

Än mera: om det gäller att bota sjukdom, torde första strålens människa helt enkelt hämta hälsa och kraft från det universella livets stora källa. Andra strålens människa torde grundligt sätta sig in i sjukdomens natur för att veta hur hon på bästa sätt skulle utöva sin viljekraft på denna. Tredje skulle anropa de stora planetandarna och välja ett ögonblick, då astrologiska inflytelser vore gynnsamma för hans läkemedels insättande. Fjärde strålens människa torde huvudsakligen lita till fysioterapeutiska medel, såsom till exempel massage. Femte strålens människa torde använda mediciner, sjätte strålens människa helande genom tron och sjunde strålens människa mantran eller magiska besvärjelser. I alla dessa fall får människan självfallet använda vilken som helst av de nämnda krafterna men torde nog finna det effektivaste verktyget i hennes händer vara det som utmärker hennes egen stråle.

STRÅLARNAS CHOHANER

Hos medlemmarna av adepternas brödraskap framträder de särdrag som kännetecknar strålarna mycket tydligare än hos andra och är synliga i auran. Den stråle, som en adept tillhör, påverkar avgjort icke blott hans utseende utan även det arbete han har att utföra. Vi kan måhända bäst se vilka strålarnas utmärkande kännetecken är genom att iakttaga det arbete som utföres av de fem chohanerna för strålarna tre till sju och av de två chohaner som står i jämnhöjd med dessa på första och andra strålarna och utför arbete av samma grad i de störres tjänst, som är deras överhuvuden. I de sju överhuvudena för strålarna i planethierarkin finner vi en åter spegling av de sju andarna framför tronen.

Det faller av sig självt att vi här kan återge endast de allmänna huvuddragen av de egenskaper som är ordnade under var och en av strålarna och blott ett fragment av det arbete adepterna på dessa strålar utför. Man måste också vara på det klara med att full besittning av en stråles egenskaper i intet fall innebär att de andra strålarnas egenskaper saknas. Om vi talar om en av adepterna såsom överlägsen till exempel i styrka, är det också sant att han uppnått ingenting mindre än mänsklig fullkomlighet i hängivenhet och kärlek likaväl som varje annan egenskap.

Om Mästaren Morya, som företräder första strålen i chohan-invigningens värld, har jag redan skrivit ganska utförligt. Han står där med sin stråles hela orubbliga och lugna styrka och spelar en stor roll i det arbete, som handlar om att leda människor och skapa nationer, varom jag måste tala utförligare i nästa kapitel. På denna stråle befinner sig även den mästare som vi kallat Jupiter och som är väktare över Indien för hierarkins räkning, väktare över denna nation, som under den femte rasens långa livstid omhuldar fröna till alla dess möjligheter och i sinom tid sänder ut dem till varje underrad, på det att de där må växa, mogna och bära frukt. Han tränger också djupt in i de svårfattigare vetenskaper, vilkas yttre skal är kemin och astronomin, och hans arbete i detta hänseende är ett exempel på den mångsidiga verksamhet som kan ligga inom gränserna för en och samma stråle.

Mästaren Kūthūmī, som fordom var den store läraren Pytagoras, är även han en chohan, och han representerar den andra strålen i samma värld. Detta är visdomens stråle, som skänker mänskligheten stora lärare. Det arbete, som tillhör denna stråle, kan bäst beskrivas i samband med Bodhisattvans och Buddhas arbete i nästa kapitel. Jag har redan talat om den underbara kärlek och visdom som utstrålar från den mästare som jag har den uteslagna glädjen och äran att få tjäna och följa, och allt vad jag sagt om undervisning och utbildning av lärjungar, är särskilt betecknande för hans metod. Andra lärare på andra strålar för sina lärjungar till samma stadium och utvecklar hos dem precis samma ädla egenskaper och alltid med de oklanderligaste

medel, men det finns tydliga olikheter i deras metoder. I själva verket finns det olikheter i det sätt, på vilket en och samma mästare behandlar olika lärjungar.

I spetsen för den tredje strålen står den store mästare, som kallas den venetianske chohanen. Hos de individer av denna stråle, som ägnar sig åt att tjäna mänskligheten, framträder mycket skarpt den anpassningsförmåga som kännetecknar denna stråle, och dess inflytande visar sig såsom en strävan efter att anpassa sig efter människorna för att bättre kunna hjälpa dem och sålunda bli såsom Paulus sade, ”allt för alla”. De som hunnit långt på denna stråle, ha mycken takt och en sällsynt förmåga att göra det rätta i det rätta ögonblicket. Astrologin är förbunden med denna stråle, emedan, såvitt en utomstående kan förstå, denna konst går ut på att exakt bestämma lämpligaste tiden för utförandet av ett arbete och för användandet av vissa givna krafter, ävensom att bestämma när ögonblicket icke är gynnsamt för utförandet av en viss sak, varigenom man kan bespara sig mycken möda och göra sig nyttigare.

Den fjärde strålen står under Mästaren Serapis' vård. Under Teosofiska Samfundets första tid hörde vi mycket talas om honom, emedan han vid ett tillfälle åtog sig överste Olcotts skolling, när hans egen mästare, Mästaren Morja, en tid var upptagen på annat sätt. Sådant utbyte av lärjungar mästarna emellan är icke ovanligt för särskilda och tillfälliga ändamål. Denne chohans särskilda inriktning är harmoni och skönhet, och människor tillhörande hans typ är alltid olyckliga, tills de kan införa harmoni i sin omgivning, ty det är på detta område de utför det mesta av sitt arbete. Konsten betyder mycket på denna stråle, och många konstnärer tillhör den.

I spetsen för den femte strålen står Mästaren Hilarion – med sin lysande förmåga av vetenskaplig noggrannhet. Han var en gång Iamblichos, av den nyplatoniska skolan, och han gav oss genom M.C. Ljus på vägen och Sagan om den vita lotusblomman. Han är nämligen, såsom vår president uttrycker det, ”en skicklig konstnär i poetisk engelsk prosa och i melodiskt uttrycks-sätt”. Hans inflytande behärskar de flesta av världens stora vetenskapsmän, och människor, som hunnit långt på hans stråle, är kända för sin förmåga att göra noggranna iakttagelser och vara absolut tillförlitliga i vetenskapliga undersökningar. Mästarens vetenskap sträcker sig naturligtvis långt utöver vad som i allmänhet går under detta namn, och han har kunskap om och arbetar med många av de krafter som naturen inför i människans liv.

Naturen är känslig för människosläktets sinnesstämningar och förstärker dessa på olika sätt. Om en människa är lycklig och glad, finner andra varelser behag i hennes närvaro, går naturandarna henne tillmötes och ökas sålunda hennes egen lycka. Denna återverkan sker överallt. I till exempel Nordeuropa är naturandarna något grubblande och försjunkar stundom i sorgsna betraktelser. Sådana som dessa finner ett passande hem i Skottland, Irland, Wales, Bretagne och dylika ställen. De reagerar mindre lätt på glädje, och människorna där är också kallare och svårare att sätta i rörelse. I dessa länder är naturen mindre glad. Det är länder med mycket regn och mulen himmel, grå och gröna, där livet och poesin bära en trånande prägel.

Kontrasten är oerhörd mellan dessa och Grekland eller Sicilien, där allting är strålande, guldglänsande, blått och rött, och alla människor ser glada och lyckliga ut. Naturväsendena rent av badar i en persons lycka, och allra mest dras de till var och en, som är full av glad kärlek. De äro lyckliga i hans aura och visar honom all möjlig tjänstaktighet. Nu för tiden är man okunnig om mycket av denna sida av livet. Nu vet vi att H₂O = vatten, men de gamla grekerna och indierna kände till vattnets andar och studerade ut hur de skulle kunna arbeta med dem, och de gjorde det med samma precision som vi i våra dagar arbetar med elektricitet och maskiner.

Mästaren Jesus, som blev adept i sin inkarnation som Apollonios av Tyana och sedan var den store syndiske religiöse reformatorn Shrī Rāmānujāchārya, härskar över sjätte strålen, hängivenhetens stråle. Detta är den stråle som varje religions fromma helgon och mystiker tillhör, och Chohanen Jesus har vård om sådana människor, under vilken form de än må dyrka det gudomliga väsendet. För nitton hundra år sedan utsände Brödraskapet Apollonios av Tyana på ett uppdrag, som bland annat innebar att han i olika länder skulle grunda vissa magnetiska

centra. Man lämnade honom föremål med samma egenskaper som talismaner, vilka han skulle gräva ner på dessa utvalda platser, för att de krafter som utstrålades skulle bereda dessa platser till att vara centra för stora händelser i framtiden. Några av dessa centra har redan använts men andra däremot icke, och alla dessa senare skall användas under den närmaste framtiden i samband med den kommande Kristus' arbete. Sålunda planlades mycket av Hans arbete redan för nära två tusen år sedan och vidtogs åtgärder, som förberedde detta även i den fysiska världen.

Överhuvudet för sjunde strålen är Mästaren Greven av Saint Germain – känd i historien under 1700-talet – vilken vi stundom kallar Mästaren Rákóczy, eftersom han är den siste ättlingen av detta kungahus.² Han var Francis Bacon, Lord Verulam, på 1500-talet, Hunyadi János på 1400-talet, Christian Rosencreutz på 1300-talet och kallades i boken *Den dolda världen* den ungerske adepten. Längre tillbaka i tiden var han den store nyplatonikern Proklos, och dessförinnan var han Sankt Alban. Han arbetar i stor utsträckning genom ceremoniell magi och har i sin tjänst stora änglar, vilka obetingat lyder honom och gläds åt att få utföra hans vilja. Fastän han talar alla europeiska och många österländska språk, använder han vid sitt arbete mycket latin, som är det särskilda medlet för hans tankes uttryck, och dess glans och rytm överträffas icke av något som är av oss bekant här i det fysiska. Vid sina olika ritualer bär han underbara och mångfärgade skrudar och ädelstenar. Han har en gyllene ringbrynja, som en gång tillhört en romersk kejsare. Över denna kastar han en präktig scharlakansröd kappa, vars spänne pryds av en sjuuddig stjärna av diamanter och ametister, och stundom bär han en strålande violblå dräkt. Ehuru han sålunda är sysselsatt med ceremoniel och fortfarande arbetar med några av de gamla mysteriernas ritual, som i den yttre världen länge varit glömda även till namnet, ägnar han sig även mycket åt det politiska läget i Europa och den nutida fysiska vetenskapens utveckling.

DE EGENSKAPER SOM SKALL UTVECKLAS

Det följande är ett sammandrag av dessa chohaners och deras strålars arbete enligt min framställning i *The Science of the Sacraments* jämte den tanke som bör hållas i minnet av dem som önskar tjäna på dessa områden:

1. Styrka. ”Jag vill vara stark, modig, ståndaktig i hans tjänst.”
2. Visdom. ”Jag vill vinna den intuitiva visdom som kan utvecklas endast genom fullkomlig kärlek.”
3. Anpassningsförmåga eller takt. ”Jag vill försöka att vinna förmågan att säga och göra det rätta i det rätta ögonblicket – att möta varje människa på hennes egen grund för att bättre hjälpa henne.”
4. Skönhet och harmoni. ”Så vitt möjligt vill jag införa skönhet och harmoni i mitt liv och min omgivning, så att de må bli mera värdiga honom. Jag vill lära mig att se skönheten i hela naturen för att därigenom kunna tjäna honom bättre.”
5. Vetenskap. ”Jag vill vinna kunskap och erfarenhet, på det att jag må helga dem åt hans arbete.”
6. Hängivenhet. ”Jag vill inom mig utveckla hängivenhetens mäktiga kraft, så att jag genom den må föra andra till honom.”
7. Ordning gudstjänst. ”Jag vill så ordna och inrätta min gudstjänst i enlighet med vad han föreskrivit, att jag må bli i stånd att till fullo draga fördel av den kärleksfulla hjälp som hans heliga änglar alltid väntar på att få lämna.”

Alla dessa olika egenskaper måste i sinom tid utvecklas hos envar av oss, men vi kommer icke vara i full besittning av dem, förrän vi själva nått fullkomlighet och blivit övermänniskor. Ett av bevisen på ofullkomligheten i vårt liv för närvarande är att vi överdrivet utvecklar en viss egenskap hos oss i jämförelse med de övriga. Några har till exempel utvecklat en hög grad av

²En kort tid efter att detta skrevs genomgick Greven av Saint Germain ytterligare en invigning och är sedan dess Mahā-Chohan, alltså överhuvudet för tredje strålen eller departementet inom vår planets hierarki. Red:s anm.

noggrannhet och urskillningsförmåga, men emedan de ännu icke odlat sin kärlek och hängivenhet, är deras natur kall och hård. De förefaller ofta osympatiska och är benägna att bedöma sina medmänniskor felaktigt, och när de avger ett omdöme eller tar ett intellektuellt problem i skärskådande, är deras hållning ofta ytterligt kritisk. Deras utslag tenderar att vara snarare emot än för den som råkar komma i deras väg, medan däremot människor av den hängivna eller kärleksfulla typen tar mycket mera hänsyn till andras åsikter och är på det hela taget mera benägna att fälla ett gynnsamt omdöme. Även om deras omdöme vore felaktigt till följd av deras benägenhet att låta sig ryckas med av sina känslor, torde det låta nåd gå före rätt. Båda dessa är avvikelser från ett alldeles riktigt omdöme, och det blir nödvändigt att i tidens fullbordning bringa dessa egenskaper i fullkomlig jämvikt inom oss, ty övermänniskan är den fullkomligt avvägda människan. Såsom det står i Bhagavad-Gītā: ”Jämvikt kallas yoga.”

CYKLISKA FÖRÄNDRINGAR

Hos de sju planetariska Logoi sker periodvis vissa cykliska förändringar, som kanske motsvarar inandning och utandning eller hjärtats slag här i det fysiska. Hur härmed än må förhålla sig, tycks det finnas ett oändligt antal kombinationer av dessa, och eftersom vår emotionalkropp äro byggd av samma slags materia som deras emotionalkropp, är det klart att ingen av dessa planetariska Logoi kan förändras emotionalt på något sätt utan att därigenom påverka emotionalkroppen hos varenda människa i världen, naturligtvis i all synnerhet hos dem, vilka i övervägande grad äger en sådan materia, som är ett uttryck för honom. Om man minns att vi tar emotionalvärlden endast såsom ett exempel och att alldeles detsamma gäller i alla de andra världarna, börjar vi få en föreställning om hur viktiga dessa planetandars känslor är för oss.

Vilka dessa än må vara, visar de sig i människorasernas långa historia såsom regelbundna cykliska förändringar i människornas temperament och till följd därav även i arten av deras civilisation. Om vi lämnar åsido tanken på världsperioder och beaktar en enda rotrasperiod, finner vi att var och en av de sju strålarna i tur och ordning gör sig särskilt gällande inom denna men att under den tidsrymd, som omfattar varje stråles herravälde, sju undercykler gör sitt inflytande gällande enligt en ganska märkvärdig regel, som kräver någon förklaring.

Låt oss till exempel taga den period i en ras' historia, då den femte strålen härskar. Under hela denna epok är denna stråles centrala idé (och sannolikt någon på denna grundad religion) starkt framträdande i människornas känsla och tanke. Men tiden för dess herravälde har sju underavdelningar, och i den första av dessa färgas denna idé, ehuru alltjämt den förnämsta, av den första strålens idé och förenas den första strålens metoder i viss utsträckning med dess egna. I den andra av dessa underavdelningar färgas dess ideer och metoder på liknande sätt av den andra strålens och så vidare, så att den i sin femte underavdelning naturligtvis är som renast och starkast. Man skulle kunna tro att dessa avdelningar och underavdelningar borde svara mot respektive underraser och grenraser, men det har ännu så länge icke varit oss möjligt konstatera att så är fallet.

HÄNGIVENHETENS HERRAVÄLDE

När vi dryftar ett så invecklat och dunkelt ämne som detta med den ringa kunskap som för närvarande står oss till buds, är det måhända knappast rådligt att anföra några exempel, men eftersom man sagt oss att den sjätte strålen eller hängivenhetens stråle för närvarande är den härskande, kan vi måhända föreställa oss att vi kan spåra dess första undercykels inflytande i berättelserna om de underbara krafter som ådagalades av de tidigare helgonen, dess andra undercykels inflytande i de gnostiska sekterna, vilkas centrala idé var nödvändigheten av den sanna visdomen eller gnosis, den tredje undercykelns inflytande hos astrologerna, den fjärdes inflytande i de egendomligt missriktade ansträngningarna att utveckla viljestyrka genom uthärdandet av plågsamma eller vedervärdiga förhållanden, såsom till exempel hos Simeon pelarhelgonet eller flagellanterna, den femtes inflytande hos medeltidens alkemister och rosen-

kreuzare, medan dess sjätte avdelning av renaste hängivenhet torde kunna iakttagas i de kon-templativa munkordnarnas extas och den sjunde cykeln torde ha frambragt den romerska kyrkans åkallanden och noggranna fasthållande vid yttre former.

Den moderna spiritualismens framträdande och den dragning till elementaldyrkan, som så ofta kännetecknar dess urartade former, kan betraktas såsom ett förebud till den kommande sjunde strålens inflytande, så mycket mera som denna rörelse igångsattes av ett hemligt samfund, som funnits till i världen alltsedan den sjunde strålen hade sin förra glansperiod, vilken var i Atlantis.

Hur verkligt och utpräglat det herravälde är, som en stråle utövar under loppet av cykeln för dess inflytande, står klart för dem som läst någon kyrkohistoria. De inser hur mycken fullkomligt blind hängivenhet det fanns under medeltiden, hur människor, som var ytterst okunniga i religionen, icke desto mindre talade i dess namn och försökte tvinga de föreställningar, som uppstått ur deras okunnighet, på andra människor, som i varje fall visste mycket mera. De som ägde makten – de dogmatiska kristna – var just sådana, som visste minst om de dogmer de lärde. Det fanns sådana, som kunde ha sagt dem åtskilligt mera och kunde ha förklarat betydelsen av många av kristendomens lärostycken. Men majoriteten ville icke höra på, och dessa mera lärda personer blev utdrivna såsom kättare.

Under hela denna mörka period kunde man finna dem som verkligen visste något, till exempel alkemisterna (det var ingalunda så att alla alkemister visste särskilt mycket, men några av dem visste helt säkert mer än de kristna) inom sådana hemliga ordnar som tempelriddarna och rosenkreutzarna, och en del av sanningen var dold i frimureriet. I sin fromhet förföljde den tidens okunniga kristna alla dessa människor. Åtskilliga av medeltidens helgon var uppfyllda av en ofta vacker och även andlig hängivenhet, som dock i allmänhet var så trångbröstad att den vanligen tillät dem att, trots deras andlighet, hysa kärlekslösa åsikter om andra, som var av annan mening, och rent av att öppet förfölja dem. Det fanns ett fåtal, som hade verkligt andliga ideal, men de betraktades med misstänksamhet. Sådana var kvietisterna: Ruysbroeck, Margareta och Christina Ebner, Molinos och Jacob Böhme. I nästan alla fall undertryckte de mindre kunniga dem som visste något. De gjorde det alltid i sin hängivenhet, och vi får icke glömma att deras hängivenhet var mycket verklig och mycket stark.

Det var icke blott inom kristendomen, som hängivenhetens herravälde visade sig. Den återspeglade sig kraftigt i de religioner som lämnats kvar av de tidigare framträdande strålarna. För hängivenhet anlagda människor torde kanske anse hinduismen utpräglat kall. Shivas religion – Shiva betecknar fadern, den första personen i treenigheten – spred sig över nästan hela Indien, och ännu i denna dag dyrkar tre fjärdedelar av hinduerna denna aspekt av det gudomliga. För dessa människor har man uppställt pliktens ideal – dharma – vilket onekligen är denna religions starka sida. De ansåg att människorna föds i de olika kasterna efter förtjänst, att, varhelst en människa föds, det är hennes plikt att fullfölja sin kasts dharma och att hon, för att kunna höja sig ur densamma, måste hon vara så ovanlig att något sådant i långa tider var nästan okänt. De dyrkade lag och ordning och gillade icke missnöje med avseende på omgivningen, utan lärde att vägen till Gud är att till det yttersta utnyttja de förhållanden, i vilka en människa befinner sig. De lärde att, om hon gör detta, dessa förhållanden förbättras från födelse till födelse, och de lärde även att dörren till Gud står öppen för en människa från vilken kast som helst, om hon lever rätt och icke sökte förbättra sina villkor genom strid, utan genom att till det yttersta fullgöra sin dharma i den ställning i livet, till vilken Gud kallat henne.

Ett för hängivenhet starkt anlagt sinne torde finna detta kyligt och vetenskapligt och det var det kanske också. Men när hängivenhetens stråle började inverka på mänskligheten, inträdde en stor förändring. Dyrkan av den andra personen i treenigheten, Vishnu, inkarnerande såsom Shrī Krishna, fick en framträdande plats i hinduismen. Sedan svallade hängivenheten fram utan att möta några hinder. Den gick till sådan överdrift att det i detta ögonblick finns större hängivenhet hos anhängarna av Vishnu i Indien än vad fallet är hos de kristna, vilkas religion enligt

dessas egen utsago bygger på hängivelse. Känslomheten är så stor, att dess yttringar ofta verkar frånstötande på oss, som tillhör kyligare raser. Jag har sett kärva affärsmän råka i en extas av hängivenhet, som kommit dem att brista i tårar och synbarligen helt och hållet slå ner tonen och förändra sig vid blotta omnämmandet av barnet Shrī Krishna. Allt vad man någonsin känt för barnet Jesus i Västerns nationer, det känner man för barnet Krishna bland hinduerna.

Detta var hängivenhetens inverkan på en religion, som i och för sig icke hade något skaplygne för hängivenhet. Även buddhismen kan knappast kallas någon hängivenhetens troslära. Den buddhistiska religionen var en gåva av hinduismen till den stora fjärde rasen, och cykeln av hängivenhet för denna ras sammanfaller icke nödvändigtvis med vår. Denna religion anser böner icke nödvändiga. I den mån den erkänner Guds existens, säger den sina anhängare att Han sköter Sina egna angelägenheter bra mycket bättre än de kan hoppas göra det. De säger att det är alldeles gagnlöst att bedja till Honom eller försöka påverka Honom, ty Han gör redan Sitt arbete bättre än någon människa kan tänka sig. Buddhisterna i Burma torde säga: ”Det gränslösa Ljuset existerar, men det är icke för oss. Vi skall nå det en dag. Under tiden tillkommer det oss att följa vår Herres lära och se till att vi gör det Han önskar att vi skall göra.”

Det förhåller sig ingalunda så att de icke tro på en Gud, utan saken är den att de sätter Gud så högt – så oändligt högt över oss alla. De är så säkra på Honom att de tar det alltsammans för självklart. Missionärerna säger att de äro ateistiska. Jag har levat bland dem och har en närmare kännedom om dem än genomsnittsmisionären, och mitt intryck är att de icke är det minsta ateistiska till sitt väsen men att deras vördnad förbjuder dem att ställa sig på en så förtrolig fot med Gud eller att, som många i Västerlandet gör, tala så förtroligt om Honom, som om de precis visste vad Han tänker göra och allting om Hans arbete. Österlänningen skulle anse detta vara en mycket vanvördig hållning.

Själva buddhismen har blivit smittad av denna hängivenhetens eld, och i Burma dyrkar man Herren Buddha nästan som en gud. Jag lade märke till detta, när jag skulle skriva en katekes för buddhistiska barn. Överste Olcott skrev den första buddhistiska katekesen, och det var hans avsikt att den skulle användas av barn, men han gjorde sina svar svårfattliga även för vuxna. Vi ansåg det nödvändigt att skriva en inledning till denna för barn och förbehålla hans katekes, som var ett utmärkt arbete, åt äldre studerande. Han frågade i denna katekes: ”Var Buddha en gud?” och svaret lydde: ”Nej, icke en gud, utan en människa som vi, blott mycket mer utvecklad än vi.” Detta godtog man helt och hållet på Ceylon och i Siam, men när vi kom till Burma, gjorde man invändningar mot det negativa svaret i det man sade: ”Han är större än någon Gud, om vilken vi vet någonting.” Sanskritordet för Gud är ”deva”, och hinduerna använder aldrig ordet Gud i vår betydelse, såframt de icke tala om Īshvara eller också om treenigheten, Shiva, Vishnu, Brahmā.

När missionärerna talar om att hinduerna har trettiotre miljoner (eller trehundra-tre-tio miljoner) gudar, använder de ordet ”deva”, och detta innefattar en stor mängd varelser – änglar, naturandar och så vidare, men de dyrkar dem icke mera än vi skulle göra det. De vet att devaerna finns till, och de katalogiserar dem, det är allt. I Burma finna vi alltså att hängivenheten framträtt i buddhismen, men på Ceylon, där människorna till största delen är ättlingar till hinduiska invandrare, skall man säga oss, om vi frågar dem, varför de frambär offer till Herren Buddha, att de gör detta av tacksamhet för vad Han gjort för dem. När vi frågade om de trodde att Han visste om det och var belåten, sade de: ”Visst inte. Han har gått långt bort till paranirvāna. Vi väntar inte att Han vet något om detta, men vi har Honom att tacka för den kunskap om Lagen, som Han givit oss, och därför förevigar vi Hans namn och frambär våra offer av tacksamhet.”

Sålunda har denna våg av hängivenhet mäktigt influtit på mänskligheten, alltsedan barnet Krishnas ankomst. Men nu har dess sjätte skedes utomordentliga intensitet försvunnit och ger dess sjunde understadium hastigt vika för den inbrytande sjunde strålens inflytande. Det finns ännu okunnig hängivenhet hos allmogen i många ariska länder, men de mera bildade drivs nu icke lätt till hängivenhet, såframt de icke på samma gång har någon insikt om vad som avses

därmed. Det rådde ett skede, som hade sitt eget värde, särskilt i fjärde underrasen, när människor var färdiga att känna hängivenhet för nästan allt som satte deras känslor i rörelse, och på denna riktning följde i femte underrasen, på grund av det lägre intellektets starka utveckling, ett omslag till agnosticism. Denna har nu i sin tur visat sig otillfredsställande, så att denna strömning praktiskt taget har gått över, och människorna är nu redo att åtminstone forska och undersöka i stället för att blint förneka allt.

Det är en dubbel förändring, som nu inträder, ty utom att vi kommer under en ny stråles inflytande står vi vid början av den sjätte underrasen, som för med sig intuition och visdom, varvid den förenar allt det bästa i den femte underrasens intelligens med den fjärdes hängivenhet.

DET CEREMONIELLAS ANKOMST

Den stråle, som nu blir förhärskande, har i stor utsträckning att göra med det ceremoniella, och som detta icke längre är bara den sjätte strålens sjunde aktivitet, utan även den sjunde strålens underavdelning, kommer det icke att betraktas huvudsakligen som pompa och ståt, utan snarare från synpunkten av den nytta det gör i samband med den stora devaevolutionen. Det kommer att bli synnerligen välgörande, när människorna låter sig angeläget vara att förstå så mycket som möjligt av vad som försiggår.

Inom den nutida religionen spelar ceremonier för varje år en allt mera framträdande roll. I mitten av artonhundratalet var det blott föga liv i kyrkorna och katedralerna i England. Genomsnittskyrkan på landet skilde sig då knappast från ett dissenterkapell. Det fanns i en dylik kyrka inga skrudar, inga målade fönster eller prydnader av något slag, och allting var så tråkigt och slätstruket som möjligt. Ingen omtanke ägnades åt att göra saker och ting vackra och ärevärdiga och värdiga Gud och Hans tjänst. Man tänkte mera på predikan än på någonting annat, och härvid anlades huvudsakligen praktiska synpunkter. Om vi ginge i samma kyrka i England nu för tiden, skulle vi knappast finna någon församling i detta tillstånd. Den gamla likgiltigheten har ersatts med vördnad. Kyrkorna är i många fall vackert smyckade, och i många av dem och i katedralerna utföres ceremonierna noggrant och vördnadsfullt. Hela uppfattningen om gudstjänsten har förändrats.

Strålombyttets inverkan börjar visa sig även på annat sätt. Nu framträder en särskild form av frimureri, kallad samfrimureri, vilken avviker från andra former av samma sak däri att vår tids krav tillmötesgås på den punkten att kvinnor har samma rätt att antagas som män, ty det är den nuvarande tidens tendens att kvinnorna skall intaga sin plats bredvid männen och vara deras jämlikar i alla avseenden. De som satte rörelsen i gång, tänkte icke på strålens inflytande. Icke desto mindre är det tidens ceremoniella tendens, som utformat och lett denna rörelse. Jag minns att man under en stor del av drottning Viktorias regering endast såg föga högtidligheter på gatorna i London. Men de återupplivades mot slutet av hennes regering, och Edward VII återställde dem till deras ursprungliga glans. Många människor kommer nu att börja känna den nya strålens inflytande och önskar se och måhända även deltaga i ceremonier såsom aldrig förut.

Översättning av C.W. Leadbeaters bok *The Masters and the Path*, ss. 239–278.

DEL VI

Den meditation, ni fick i er senaste undervisning, har flera ändamål. Den är en meditation, som avser att förbereda för en omfattande plan för ett särskilt slags meditation, som nu utvecklas och som lärjungar är i stort behov av inför sitt förvärv av ashramisk sensitivitet av ett alldeles särskilt slag.

Den är först och främst ämnad att ge er (om ni troget arbetar) en tilltagande känsla av samhörighet med planeten ur subjektiv synvinkel och framför allt vad avser den ”intelligenta övervakningen” – ett uttryck som kommer att betyda mera för er senare. Ett verkligt grepp om vad denna meditation medför och avser torde i lärjungens medvetenhet utveckla en insikt om en levande värld av Intelligenser, sinsemellan förbundna alltifrån Sanat Kumara nedåt, ända tills Hierarkins kedja når den enskilde lärjungen, och därvid leder honom till en senare insikt om att även han är blott en länk och att det finns de som även han måste nå och sätta i förbindelse med verkligheternas värld och väcka till insikt om deras ansvar. I alla lärjungars skolning är ett av målen att i medvetenheten låta fenomenvärlden träda i bakgrunden och samtidigt göra meningens värld verkligare och mer levande. Denna värld är i sin tur förnummet till orsakernas värld, där ett medvetet förhållande med Invigaren kan upprättas.

Till sitt andra ändamål har meditationen att bringa i dagen faktum att lärjungen (såsom en utpost till sin Ashram såsom en fungerande själ) måste vara på ett mer bestämt sätt inriktad på mänskligheten. Avsikten med en dylik inriktning är att ”triangelarnas liv skall kunna tränga in på kvadratens yta och frambringa den ofrånkomliga verkan, ideernas groning och den nya civilisationens och kulturens blomning.” Så har en av Mästarna uttryckt avsikten med vissa skeden av det ashramiska arbetet, i synnerhet det som sammanhänger med meditation. En annan Mästare har uttryckt den hierarkiska avsiktens ändamål såsom ”den högre triangelns förening med den lägre och dessas sammanförande i kvadraten”. Mästarna betraktar sina lärjungars arbete ur denna symbolernas synvinkel. Den lärjunge, som har gagn av denna senast föreslagna meditation blir – genom sin medvetenhets utvidgning och sin visions större synkrets – ”en som sår fröna inom människornas värld”. Han sprider ideer, levande och potentiella, i den åker som är världen, och dessa erhåller han ur två källor:

1. Hans egen själ, allteftersom hans intuition vaknar.
2. Ashramen, allteftersom han uppfattar mer av dess ändamål och vänjer sig vid att tillgodogöra sig dess undervisning. Detta tar tid.

Ännu ett syfte med denna meditation är att föra lärjungen till den punkt, där hans intresse (framkallat genom igenkännandets och begrundandets stadier) torde leda honom till en insikt om nödvändigheten av att frammana Viljan, varav de första svaga ansatserna jag kallat ”fast beslutsamhet”. I det ovan sagda finner ni de mål jag hade i åtanke, när jag förra året anvisade meditationen.

Jag vet att det är svårt för neofyten, på vilken etapp av vägen han än befinner sig, att fatta hur nödvändigt det är att alstra ett magnetiserat tankeområde, på vilket de högre intrycken kan spela. Ihärdighet i dagligt igenkännande och begrundande, beledsagad av en fast beslutsamhet att bringa det egna livet och tjänandet i överensstämmelse med de relationer som uppenbaras, kommer likväl (nästan oväntat) att avkasta stora och förvandlande resultat. Mästarna ödar icke sin eller er tid på att anvisa onödiga övningar. Den lärjunge, som troget och i en bestämt obruten rytm följer sina anvisningar, kan förvänta sig att märka effekter av överraskande och bestående slag inom sig själv och följaktligen inom sin omgivning. Det är emellertid icke på resultaten ni ombedes att fokusera er, utan enbart på de teman som framläggs för ert bruk och beaktande.

På er skolnings första stadier lades vikten vid formsidan, vid att åstadkomma inrätning (alltjämt synnerligen nödvändigt), vid att ljuda OM med dess förmåga att rena auran och atmosfären och vid de förfaranden som skulle iakttagas. I den meditation, ni nu bör utföra, bör inrätningen vara ögonblicklig och lätt och följandet av en given form onödigt, emedan ni begynner såsom ett centrum av insamlad tanke, såsom det väntade intryckets mottagare, såsom

ideers skolade analyserare och slutligen såsom överförare av det som mottagits ur högre inspirationskällor. Detta innefattar även förmågan att urskilja de källor, ur vilka intrycket stammar. Det är dessa aspekter av er själv i aktion, som skall utgöra grunden för den föreslagna meditation ni alla skall följa under de kommande tolv månaderna.

Meditationen har till sitt grundläggande syfte att öva er i att vara intelligent varse det som Patanjali kallar ”regnmolnet av vetbara ting”, de avsikter, ändamål och ideer som i ett givet tidsskede driver det hierarkiska arbetet och betingar kvaliteten av den inspiration som kan erhållas från den Ashram, till vilken ni kan vara anknuten. Med ”anknuten” menar jag förnimmelsen av relation och *icke* hängivenhet eller tillgivenhet. Anknytning är i själva verket ett uttryck för individens fria vilja, i det han väljer och igenkänner sina relationer och håller fast vid dessa. I den andliga bemärkelsen är drivkraften kärleksfullt ansvarstagande, i den personliga bemärkelsen är den medveten känsla.

Jag skall ge er tolv ord såsom hjälpmedel i er koncentration och mottaglighet, tolv ord, vilka vart och ett blir temat för tolv månaders arbete och vilka torde kunna – allteftersom ni vinner förmågan att meditera, inse samband, mottaga och överföra – ge frötankarna för tolv års arbete i stället för tolv månaders. Ord är levande ting, som äger form, själ och ande eller liv. Detta skall ni alltid ha i åtanke, när ni använder dem för att öppna dörren till en månads insikt och inspiration liksom till det tjänande som följer därav. Här följer de tolv orden. Använd ett ord varje månad i er dagliga meditation.

1. Mottagare	2. Intryck
3. Igenkännande	4. Relation
5. Källa	6. Ashram
7. Förmedlare	8. Uttryck
9. Målmedvetenhet	10. Frö
11. Idé	12. Anknytning

Ni märker hur den meditation, som nu skall i huvuddrag anges, utgör en naturlig fortsättning av den som ni antagligen alla följde förra året.

ETAPP ETT . . . *Inledning.*

Gå snabbt igenom stegen igenkännande, begrundan och fast beslutsamhet. Om ni rätt går igenom dessa, når ni den punkt, där denna nya meditation börjar.

Förfar sedan såsom följer:

ETAPP TVÅ . . . *Den fokuserade tankens centrum.*

1. Polarisera er medvetet i mentalvärlden, varvid ni utestänger alla lägre vibrationer och reaktioner.
2. Inrikta er sedan på den andliga triaden genom en viljeakt och bruket av antahkarana.
3. Begrunda därnäst det ord som utgör temat och reflektera djupt på dess innebörd under åtminstone fem minuter. Bemöda er om att utvinna innebördens kvalitet och liv och sålunda lyfta innebörden och er tanke om denna till en så hög värld som är er möjligt.
4. Ljuda sedan OM och vänta tyst, varvid ni håller tanken stadig. Detta är ”mottagandets paus”.

ETAPP TRE . . . *Intryckets mottagare*

1. Med en inställning av högsta förväntan uttrycker ni nu med egna ord den högsta sanning om månadens ordtema ni kunnat uppnå.
2. Ni sätter sedan detta tema i samband med nuvarande möjlighet *i världen*. Ni förallmänligar således begreppet, ser dess samband med världens angelägenheter, dess användbarhet och andliga värde för mänskligheten *såsom en helhet*.
3. Medan ni håller intellektet i ljuset, skriver ni ner den första tanke (oavsett vad denna är) som inträder i ert väntande intellekt i samband med er meditations tema. Förmågan att göra detta växer allteftersom ni övar och kommer med tiden att framkalla intuitionen och sålunda

befrukta ert intellekt.

4. Ljuda återigen OM i avsikten att återfokusera er i mentalvärlden. Om ni nått framgång i ert arbete, har er ursprungliga fokus via antahkarana förflyttats till intuitionens nivåer eller det högre, abstrakta mentalas nivåer. Detta måste med tiden inträffa, om ni troget utfört arbetet. Men ha alltid i åtanke att ni måste arbeta såsom ett *intellekt* och icke såsom en aspirant eller utgående från minnet. Tänk på detta.

ETAPP FYRA . . . *Ideers analyserare.*

1. Ni analyserar nu eller klart tänker igenom det arbete ni gjort och de ideer som nu finns i ert intellekt, ser dem i ett sant perspektiv i förhållande till dagens hela problem.

2. Välj sedan en av de ideer ert temaord frammanat. Ni tänker på den, analyserar den och sätter den i samband med livet, så att ni utvinner allt ni kan ur den. Denna frammanade idé kan och bör vara en annan från den ena dagen till den andra, men den står alltid i samband med månadens tema.

3. Studera sedan idén såsom förknippad med er själv, lärjungen, verksam i tjänandet och Mästarens arbete, men *icke* såsom förknippad med personligheten. Detta särhållande kommer ni att finna intressant. Gör idén praktisk, låt den kunna "kvalificera" er eller berika er.

4. Ljuda återigen OM i avsikten att göra den uppfattade idén till en del av själva er natur.

ETAPP FEM . . . *Ideers förmedlare.*

1. Liksom lärjungen har ni insett att kunskap om sanningen och mottagandet av ideer pålägger er ansvaret för att vara en förmedlare till andra. Begrunda detta.

2. Utgå nu från den idé er meditation på temat framkallat eller, om inga ideer nått er, från själva temaordets innebörd och formulera den i tanken i en sådan form att den kan framläggas för andra, för era vänner, för dem ni söker hjälpa och för mänskligheten – när tillfället yppas. Tänk igenom tanken mentalt, emotionalt och praktiskt och skicka sålunda ut den i tankens värld.

3. Andas sedan ut idén såsom en formulerad, levande tankeform in i den stora ström av mentalsubstans som ständigt spelar på det mänskliga medvetandet. (Därvid använder ni den skapande fantasin och ser er själv såsom en ansvarig förmedlare, som utför Ashramens arbete.)

4. Ljuda OM, varmed ni "avslutar episoden".

Avsluta den ovan framställda meditationen varje dag med att överlämna er till mänsklighetens tjänst, förnya ert löfte till er Mästare och uttala Förenandets mantra, som jag gav er för några år sedan:

Människorna är ett, och jag är ett med dem.

Jag söker älska, icke hata.

Jag söker tjäna, icke kräva gentjänst.

Jag söker hela, icke skada.

Låt smärtan lönas med välförtjänt ljus och kärlek.

Låt själen styra den yttre formen och livet och allt skeende.

Och bringa i dagen den kärlek som ligger till grund för det som händer i tiden.

Låt visionen och insikten komma.

Låt framtiden uppenbaras.

Låt inre förening framträda och yttre splittringar försvinna.

Låt kärleken segra.

Låt alla människor älska.

Jag har givit er denna meditation i viss utförlighet, emedan jag är angelägen om att ni begriper vad det är ni skall göra. Meditationen framställs i en kortare form i slutet av denna allmänna undervisning.

Gå vid varje månads slut igenom de ideer ni antecknat i ert dagliga arbete och välj ut de tre som synes er vara bärare av den mesta inspirationen och som ni bedömer kunna vara ett frö, som vore nyttigt att sprida och förmedla. Vid årets slut skickar ni in anteckningarna av era

trettiosex frötankar. Eftersom ni alla använder samma temaord, kan envar av er lämna hela gruppen mycken hjälp. Ni kommer att finna detta arbete ytterst intressant. Det är på sätt och vis en liten avspegling av Hierarkins teknik och det sätt, på vilket Mästarna arbetar (ehuru på ett mycket högre varv av spiralen), när kris råder eller när alla grupperna eller ashramerna – såsom i dag – behöver förenas i någon strävan, som föranletts av mänsklighetens behov eller något planetomfattande nödläge. Mästarna inleder sitt arbete i någon av den andliga triadens världar, icke såsom deras lärjungar i mentalvärlden, och de koncentrerar sig under tre fullmåneter på det ”tema” de särskilt beaktar. Sedan samlas de i konklav och lämnar envar av dem sitt bidrag till det problem de gemensamt dryftar, och detsamma gör Kristus och i krislägen även medlemmar av Sanat Kumaras Rådskammare. På grundval av de gjorda förslagen och efter erforderlig analys och diskussion förmedlas det samfälliga beslutet genom intryck till ashramernas invigda och lärjungar och av dessa till världen. Om ni studerar det ovan sagda, inser ni vikten av den meditation jag beskrivit. Den är avsedd att bereda er för arbete enligt riktiga hierarkiska principer i närmare anslutning till ashramerna och Mästaren.

KORTFATTAD FRAMSTÄLLNING

I. Det inledande tillståndet av igenkännande, begrundan och fast beslutsamhet.

II. Den fokuserade tankens centrum:

1. Polarisera.
2. Inrikta.
3. Meditera på temaordet.
4. Ljuda OM. Håll paus.

III. Intryckets mottagare:

1. Yttra den högsta mottagna idén.
2. Sätt temat i samband med nuvarande möjlighet i världen.
3. Anteckna den första tanke ni då mottar.
4. Ljuda OM. Fokusera återigen i mentalvärlden.

IV. Ideers analyserare:

1. Tänk analytiskt.
2. Sammanfatta slutsatserna för praktiskt bruk.
3. Andas ut idén i tankens värld.
4. Ljuda OM.

V. Ideers förmedlare:

1. Överlämna er till tjänandet.
2. Förnya ert löfte till Mästaren.
3. Uttala mantrat: ”Människorna är ett ...”

IV. Arbeta intensivt vid fullmåneter enligt givna riktlinjer.

DEL VII

April 1945

MINA BRÖDER:

När denna världskatastrof nu går mot sitt oundvikliga slut och ljusets krafter triumferar över ondskans krafter, yppas återuppbyggnadens tillfälle. För envar av er anger detta ett förnyat skede av tjänande och verksamhet. Jag skickar er härmed, såsom jag lovat, den Stora Åkallelsens sista strof. Jag gav er den första för omkring nio år sedan och den andra under krigets lopp. Jag ber er att använda den dagligen och så många gånger om dagen ni minns att göra det. Därmed bildar ni en frötanke eller en skarpskuren tankeform, som gör spridandet av denna Åkallelse till ett framgångsrikt initiativ, när den rätta tiden kommer. Den tiden är ännu icke inne.

Denna Stora Åkallelse kan uttryckas med följande ord:

Från punkten av Ljus i Guds Tanke
Låt Ljus strömma fram i människornas tankar.
Låt Ljuset stiga ner på Jorden.
Från Kärlekens punkt i Guds Hjärta
Låt Kärlek strömma fram i människornas hjärtan.
Må Kristus återvända till Jorden.
Från det Centrum där Guds Vilja är känd
Låt Avsikt leda människornas små viljor –
Den Avsikt Mästarna känner och tjänar.
Från det Centrum vi kallar människosläktet
Låt Kärlekens och Ljusets Plan förverkligas
Och må den försegla dörren till det ondas boning.
Låt Ljus och Kärlek och Makt återupprätta Planen på Jorden.

Det har visat sig svårt att begripligt översätta och nöjaktigt uttrycka de urgamla ordformer Kristus kommer att bruka. Dessa ordformer är blott sju till antalet och kommer att utgöra hans fullständiga, nya yttrande. Det är endast deras allmänna innebörd jag kunnat återge. Något annat var inte möjligt. Men även i denna längre form blir de mäktiga i sin åkallande vädjan, *om* de uttalas med intensitet och brinnande avsikt. De ställen, på vilka tonvikten ligger och vilka jag ber er att dröja vid (sedan tillåtelse lämnats att bruka utsagorna), är två till antalet:

1. *Må Kristus återvända till Jorden.* Detta återvändande får icke uppfattas i sin vanliga innebörd och sin välbekanta mystiska kristna mening. Kristus har aldrig lämnat Jorden. Det som avses är Hierarkins framträdande i det yttre på Jorden. Hierarkin kommer till sist att verka öppet och synligt på Jorden under sin ledare, Kristus. Detta kommer att ske, när den gudomliga Viljans avsikt och den plan som kommer att förverkliga denna är bättre förstådda och det skede har inträtt, vari tillrättställande, världsvid upplysning och återuppbyggnad verkligen skrider framåt. Detta skede börjar i samband med San-Francisco-konferensen (därav dess större betydelse), och framstegen går i början mycket sakta. Det kommer att ta tid, men hierarkien tänker inte i begrepp av år och kortvariga cykler (ehuru långvariga för mänskligheten), utan i begrepp av skeenden och medvetenhetens expansion.

2. *Må den försegla dörren till det ondas boning.* Förseglandet av de onda krafterna, vilka släpptes lösa under detta krig, sker inom den omedelbara framtiden. Det onda, varom här talas, har ingenting att göra med de onda böjelser, de själviska instinkter och den tendens till avskildhet som finns i människors tanke och känsla. Dessa måste människorna själva övervinna och utmönstra. Ondskans lössläppta krafter utnyttjade världsläget, besatte det tyska folket och ledde det japanska folket, verkade genom barbari, mord, sadism, lögnpropaganda och missbrukade vetenskapen för att nå sina mål, och att beröva dessa krafter makten fordrar ingripandet av en makt större än den mänskliga. Denna makt måste åkallas, och denna åkallan kommer att finna ett hastigt gensvar. Dessa onda makter kommer att esoteriskt ”förseglas”, inestängas på sin egen plats. Vad detta exakt betyder har ingenting med mänskligheten att göra. Människorna måste i dag taga lärdom av det förflutna, draga nytta av den disciplin kriget ålagt dem och gå till rätta – envar i det egna livet och samhället – med de svagheter och villfarelser, varåt de kan finna sig vara hemfallna.

Jag vill här påminna er om vad jag förra året sade till ... rörande denna sista strof i Åkallelsen:

”Jag bereder mig att framlägga för er Den Stora Åkallelsens sista strof, för att ni skall sprida den över hela världen. Det är ingalunda lätt att översätta denna strof i ordalag, som gör den tilltalande för allmänheten och betydelsefull icke endast för övertygade esoteriker ... Den kan så framläggas att massorna överallt, den breda allmänheten, förmås antaga den och använda den. Detta kommer de att göra i en förhållandevis större omfattning än de gör som

kan bruka intuitionen, de andligt sinnade eller ens den goda viljans människor. En långt bredare allmänhet kommer att fatta den. Jag skall ge A.A.B. denna strof vid första möjliga tillfälle, vilket betingas av världshändelserna och min förståelse av en viss esoterisk ändamålsenlighet i fastställandet av en tidscykel. Om planerna mognar såsom Hierarkin önskar, kan den nya strofen mottagas för spridning vid tiden för fullmånen i juni år 1945, vad Västerlandet angår, och betydligt senare för Österlandet. Före dessa fastställda tidpunkter kan strofen användas av alla den esoteriska skolans medlemmar, sedan den använts en hel månad av min grupp, varvid denna månad bestäms från den tid gruppens mest avlägsna medlemmar mottog den.”

Jag söker låta denna Åkallelse gå ut med den kraft som min Ashram och alla ni som är anslutna till min Ashram alstrar. Mästaren K.H.:s Ashram och Mästaren M.:s Ashram är likaledes djupt engagerade i att delta i detta arbete.

Jag vill även bedja er att läsa och läsa om de två Anvisningarna – varav den ena handlar om Konferensernas cykel och den andra om Kristi arbete. Bemästra deras innehåll och låt utkastet till den hierarkiska planen taga form i ert tanke. Sedan kan ni lämna ert bidrag till att genomföra den och kommer att kunna igenkänna dem som i andra grupper och i olika länder också är livsviktiga delar i hierarkisk strävan.

DEL VIII

Innan vi går vidare med ämnet meditation, vill jag rikta er uppmärksamhet på att det slags arbete jag nu ger er är *formlöst* i jämförelse med de tidigare anvisade meditationerna. Jag har redan givit er fem meditationer, vilka ni såsom grupp har ombetts att följa. Jag vill sammanfatta deras ändamål för er, så att ni (återigen) kan intelligent skrida framåt.

Den första meditationen avsåg överföring av energi från solar-plexus-centret till hjärtcentret. Ändamålet därmed var att den stora skiljeväggen (för vilken diafragman är den exoteriska symbolen) skulle kunna genombrytas och den emotionala personligheten styras med hjärtat. Därmed skulle genomsnittsmänniskans själviska individualitet förvandlas till den målmedvetna lärjungens gruppedvetenhet. Jag sökte hjälpa er i att nå större färdighet i att överföra, vilket torde bli av största vikt för er i ert dagliga liv.

Den andra meditationen avsåg bibringandet av ett grundläggande begrepp. Jag undrar om ni så uppfattade det. Idén med denna meditation var det fria flödet av riktad energi. Ni behöver ständigt hålla i minnet att den invigde för alltid sysslar med energier och krafter, som han riktar och handhar i enlighet med hierarkisk avsikt. Men innan han kan göra detta, måste han i någon mån kunna styra de sju energislag, på vilka den mänskliga mekanismen gensvarar. Han måste kunna rikta energiflödet till vilket centrum som helst, fokusera vissa energislag i vissa centra – såsom han själv vill och med förståelse – och upprätta ett fritt flöde och en fri växelverkan genom hela sin egen mikrokosmos. Den anvisade meditationen var icke avsedd att åstadkomma detta. Dess ändamål var endast ett: att bibringa en idé och att visa en möjlighet.

Den tredje meditationen var nära befryndad med de två förstnämnda, även om detta icke är genast tydligt för er. Den avsåg inrättning. Ni har varit benägna att tänka på inrättning såsom det förfarande, genom vilket personligheten ställs i ett visst förhållande till själen. Detta är alldeles riktigt, men ändock menas med inrättning det som i verkligheten är fyra förfaranden:

1. Personlighetens inrättning med själen, vilken inrättning medför ett medvetet förhållande till Guds Rike.
2. Själens och personlighetens inrättning med Ashramen, vilken inrättning medför ett medvetet förhållande till Ashramens Mästare.
3. Den högre invigdes inrättning med den andliga triaden och det därav erhållna resultatet att den invigde igenkänner monadisk energi.
4. Inrättningen av alla centra i lärjungens eterkropp. Detta medför att alla dessa centra

förmår registrera och överföra energier, som når in i den lägre mekanismen såsom resultat av de tre ovan förtecknade högre inrätningarna.

Jag vill bedja er att noga studera den ovan gjorda uppställningen.

Den fjärde meditationen var avgjort inriktad på att åstadkomma ett närmare förhållande till Hierarkin genom Ashramen och dennas liv av löftesbundet tjänande. Denna utsaga är viktig för er vid denna tid. Denna meditation var delad i tre etapper: Igenkännande, Begrundan, Beslutsamhet. Lärjungar behöver i sin hjärnmedvetenhet bygga in igenkännande av förhållande och igenkännande av inställning. Dessa måste med tiden och automatiskt bestämma personligheten, och detta icke med en forcerad ansträngning utan med en positiv mottaglighet. Denna mottaglighet åvägabringas genom en stabiliserad inriktning. Lärjungar behöver ständigt reflektera över Ashramens liv sådant detta inverkar på deras medvetenhet. Vilken inverkan är ni, min broder, individuellt varse? Denna lärjungarnas reflektion måste åtföljas av en planerad beslutsamhet att utgöra en konstruktiv del av det ashramiska livet, till vilket deras tänkande och tjänande givit dem tillträde. När den andliga viljan börjar framträda, är det i dennas första svaga ansatser, som denna beslutsamhet kan ses förverkligad.

Denna fjärde följdes av *den femte meditationen*, som under detta gångna år varit föremålet för er uppmärksamhet. Ni torde ha märkt att meditationerna blivit allt abstraktare tills – i denna sista – ni har fått syssla med att begrunda ideer och vad dessa ideer kan uppenbara, när de betraktas såsom *fröideer*, vilka omhöljer eller innesluter en blomma – ännu så länge osedd och oanad.

Såsom ni nu kan inse, har jag arbetat på en bestämd plan, och ni är nu redo (om ni gjort ert arbete regelbundet och samvetsgrant) för nästa fas i detta abstrakta arbete. Jag vill här hänvisa till två begrepp, jag redan framlagt för er. De sammanhänger med att den invigde har två saker att göra:

1. Bli sensitiv för intryck, som når honom från det gudomliga medvetandets och varsevarats olika nivåer.
2. Bli varse ”regnmolnet av vetbara ting”, vilket Patanjali omnämner.

Dessa båda kommer att framstå klarare för er, när vi nu fortsätter med att betrakta det tredje ämnet för dessa anvisningar – telepatin. Var och en av dessa möjliga registreringar inbegriper en viss och bestämd fas av ett medvetet bruk av intellektet såsom kontaktmedel och hjärnaktiviteten såsom mottagare.

För att uttrycka ändamålet med allt detta i högsta möjliga ordalag säger vi att lärjungen och den invigde (genom meditation) lär sig den teknik, genom vilken Guds Tanke, det universella intellektet eller Planetlogos’ tankeprocess kan uppfattas och registreras. För de flesta för närvarande erhålls kunskapen om den gudomliga tanken (sådan den registreras av lärjungar, när den gestaltar sig i den framväxande Planen och när den gör livsändamålet levande) genom Ashramen. Mästaren delger Planens eller Ändamålets natur – enligt den invigdes status – och den invigde godtar denna under den fria esoteriska lydriktningens lag. Men lärjungen eller den invigde får icke för alltid förbli beroende av att den gudomliga tanken förmedlas till honom av Dem som är mer framskridna än han själv. Han måste lära sig att upprätta sina egna kontakter och att själv hämta kunskap från ”regnmolnet”. Han måste – på egen hand – (efter att ha fått tillåtelse att bruka andlig telepati eller mottaglighet för intryck) söka sig in i Sanat Kumaras tankeprocesser. Jag bär vid denna tid ansvaret för att ge er dessa meditationer, vilka kommer att möjliggöra för er att taga de första stegen mot denna kunskap. Det är min sak att bibringa er grunderna i de mycket förenklade, likväl ytterligt svårfattliga tekniker som senare meddelas. Håll dessa tankar i minnet, när ni studerar denna sammanfattning av de redan givna meditationerna och gå sedan framåt med den som skall föreslås i denna serie anvisningar. På grundvalen av vad jag här har sagt vill jag även bedja er att skriva en klar redogörelse för:

1. Hur ni har förstått den fortgående syntesen av de sex meditationer som ni kommer att ha mottagit och om dessas ändamål i samband med ert framåtskridande mot initiation?
 - a. Vad har dessa meditationer utträttat med er?
 - b. Vad var de ämnade att uträtta?
2. En klar definition av beteckningarna:
 - a. Intryckets vetenskap, som här avser intryckets mekanism, varvid ni uppger vad ni vet om intryckets teknik.
 - b. "Regnmolnet av vetbara ting". Vilken är dessa tings natur? Varför regnmolnets symbol?

Ni bemödar er om att hålla i minnet att dessa intrycks källa stadigt förskjuts högre eller djupare, vilkendera beteckning man nu väljer, och att för de genomsnittliga lärjungarna, sådana som ni är, avser de intryck som skall bevaras till dess ni genomgått tredje initiationen:

1. De ideer, ändamål och avsikter som är Hierarkins drivkrafter och som förmedlas till er av den Mästare som är knuten till er stråle och därmed till den Ashram ni är ansluten till.
2. Kvaliteten av den inspiration som ni kan mottaga och registrera och som utgår från den Ashram ni befinner er i. Denna har i sin tur er stråles utmärkande egenskap, ehuru även de sex andra strålarnas egenskaper är närvarande, underförstådda och inneboende.
3. Karaktären av det hierarkiska arbetssätt och de metoder som skall tillämpas i varje särskild världsperiod, sådan som det nuvarande svåra övergångsskedet.

Av det nyss sagda framgår hur olikartade i andlig mening de intryck är som den uppmärksamme lärjungen mottar. Såsom ordet "olikartad" här brukas, har det icke någon separativ innebörd, utan betyder den grundläggande enhet som råder i mångfalden och den vidd som kännetecknar Planetlogos' inklusiva tänkande. För lärjungen består framgången (i detta avseende) i en fortgående och ökande förmåga att med sitt tänkande införliva allt fler av de gudomliga *slutsatserna*. Jag använder detta ord i dess esoteriska betydelse.

Det är detta år min avsikt att låta er koncentrera er på den nya Invokationen från den synpunkt betraktad att den uttrycker den gudomliga avsikten och sammanfattar de slutsatser av sitt tänkande Planetlogos erhållit. Det är det mest abstrakta slags meditation ni hittills fått er framlagd. Denna Åkallelse mening har uttryckts i en form, som i viss mån är förståelig för genomsnittsmänniskan på grund av de välbekanta orden, som bygger på flera beteckningar hämtade från Bibeln. Men den sanna, inre meningen och innebörden är mycket djup och framträder icke på ytan. Jag uppfordrar er att genom meditation trängare djupare in i dessa ords, dessa häpnadsväckande ords livsviktiga mening. De uttrycker, så långt det varit på nutida språk möjligt, en formel som funnits i Hierarkins ägo allt sedan den grundades på Jorden men som först nu är tillgänglig för allmänt bruk tack vare den ståndpunkt i evolutionen mänskligheten uppnått. Dessa mantriska strofers underbara natur består i att de är begripliga för människorikets medlemmar och för Guds Rikes medlemmar. De betyder ett för den vanliga människan, och denna betydelse är god, mäktig och gagnelig. De betyder ett annat för den människa som vandrar provlärjungens väg, ty hon knyter till orden en djupare och mer esoterisk mening än vad som är möjligt för den människa som är helt och hållet polariserad i sin lägre natur. Dessa ord betyder åter ett annat för lärjungen, som är ansluten till och medvetet verkar i en Ashram: för invigda och för Hierarkins mer framskjutna medlemmar förmedlar de en ännu högre och mer inklusiv betydelse.

Jag är angelägen om att utröna hur ni förhåller er till dessa ord och ber er att ett helt år koncentrera ert meditativa tänkande och er reflektionsförmåga på dem. Samtidigt utgör de på ett nästan enastående sätt nästa utvecklingsstadium i den serie meditationer jag planerat för er. De bör även (på ett egendomligt sätt) sätta er i stånd att skrida framåt i ert tänkande och i er förmåga att fatta abstraktioner. *Sök den djupare liggande abstrakta idén i denna Åkallelse*. Den finns där. Av ert sätt att förhålla er till denna Åkallelse och er förmåga att använda dess uttryck såsom "trappsteg" till vissa hittills ej uppnådda nivåer av abstrakt tänkande kommer jag att kunna bedöma er beredskap, såsom individer, för visst bestämt förberedande arbete inför den initiation

som ni (återigen såsom individuella lärjungar) bör genomgå.

Den avslutande strofen av "Åkallelsen för Makt och Ljus", såsom den kallas i Mästarnas Arkiv, är ögonskenligen enkel. Den har i dessa Arkiv vid sidan en symbol, som anger den epok eller era i den mänskliga historien, under vilken den kan och bör användas. Det är för oss intressant notera att mänsklighetens evolution överensstämmer med den angivna tiden. Denna Åkallelse kommer att mäktigt tilltala mänskligheten. Mitt grundade råd är att den i den utformning den ges för avgjort kristna mottagare (till exempel alla kyrkosamfundets präster) så ändrats i den tredje strofen att dennas sista rad får lyda: "Den Avsikt Mästaren känner och tjänar" eller kanske "Den Avsikt lärjungar känner och tjänar". Ordet "lärjunge" är ett i hierarkisk mening inklusivt ord. Det är samtidigt ett ord, som de renläriga har lätt att erkänna men som för esoterikern icke innebär någon begränsning. Det avser den mänskliga aspiranten i varje grad från den nyligen antagna lärjungen ända till och med Kristus Själv. Låt mig här citera Åkallelsen:

Från punkten av Ljus i Guds Tanke

Låt Ljus strömma in i människornas tankar.

Låt Ljuset stiga ner på Jorden.

Från Kärlekens punkt i Guds Hjärta

Låt Kärlek strömma in i människornas hjärtan.

Må Kristus återvända till Jorden.

Från det Centrum där Guds Vilja är känd

Låt Avsikt leda människornas små viljor –

Den Avsikt Mästarna känner och tjänar.

Från det Centrum vi kallar människosläktet

Låt Kärlekens och Ljusets Plan förverkligas

Och må den försegla dörren till det ondas boning.

Låt Ljus och Kärlek och Makt återupprätta Planen på Jorden.

Var och en av de fyra stroferna hänför sig till någon av den gudomliga energins tre aspekter och dessutom till mänskligheten själv, vari de tre möts, ligger såsom potentialer och slutligen utvecklas till gudomlighetens fulla kraft med alla tre linjerna fullkomligt uttryckta. Därav, mina bröder, den mänskliga stridens häftighet – en strid utan motstycke i varje annan differentiering av det gudomliga Livet. I mänskligheten möts alla linjer och aspekter. Detta är en grundsats i den esoteriska läran. De undermänskliga rikena når sin fullkomning i mänskligheten, de övermänskliga rikena har däri sitt tillfälle, och genom människoriket har alla övermänskliga liv någon gång passerat. Detta känner ni väl till.

På *de tre första raderna* finner ni Guds Tanke omnämnd såsom en brännpunkt för det gudomliga ljuset. Detta avser alla tings själ. Beteckningen "själ" med upplysning såsom huvudsaklig bestämning avser anima mundi, den animala själen, den mänskliga själen och den fulländande ljuspunkt som vi betraktar såsom mänsklighetens "överskuggande" själ. Den är en aspekt av den gudomliga manifestationen, en aspekt som denne store Gudsson (Shri Krishna) hänvisar till med orden, "Efter att ha genomträngt hela universum med ett brottstycke av Mig Själv, förbliver Jag". Detta brottstycke är alla tings själ. Denna själ bringar ljus och sprider upplysning.

På *andra strofens tre rader* åkallas Guds Hjärta och betraktas kärlekens brännpunkt. Den manifesterade världens "hjärta" är Hierarkin – denna stora förmedlare av kärlek till varje form i den gudomliga manifestationen. Vid Hierarkins väsentligen "kärleksfulla natur" behöver jag icke dröja. Alltför mycket har skrivits om denna, alltför litet har förståtts, alltför mycket har talats om kärleken och icke tillräckligt har insetts om den uppgift Hierarkin står inför, när den förmedlar kärlek. Kärleken är en energi, som måste nå människornas hjärtan och som måste befrukta mänskligheten med tvåfalden kärleksfull förståelse – det vill säga det som uttrycks, när kärlek och intelligens sammanföres.

På *tredje strofens tre rader* finner vi hänvisning till Shamballa – ”det Centrum där Guds Vilja är känd” – det centrum, ur vilket Hierarkin får sitt liv, när den hämtar sin drivkraft till tjänandet av mänskligheten. Det är välkänt för er att det på dessa rader sägs att mänskligheten själv ännu inte kan fatta Sanat Kumaras avsikt. Endast Hierarkins framskridna Mästare och invigda av åtminstone tredje graden (den första graden i Sirius-Logen) har någon uppfattning om beskaffenheten av den avsikt som ligger till grund för Planen. Betänk dessa ord.

På *fjärde strofens tre första rader* låter Åkallelsen av de tre aspekterna eller makterna Tanke, Kärlek och Vilja oss förstå att alla dessa makter förankras i själva mänskligheten, i ”det centrum vi kallar människosläktet”. Här och endast här ligger löftet om framtiden och det hopp den inger och det tillfälle den yppar. Här och endast här kan alla de gudomliga egenskaperna – i tid och rum – komma till uttryck och nå fulländning. Här och endast här kan kärleken sant födas, intelligensen rätt verka och Guds Vilja visa sin ändamålsenliga godhet. Genom mänskligheten, ensam och utan hjälp (utom av den gudomliga ande som finns i varje människa), kan ”dörren till det ondas boning förseglas”. Det är icke Sanat Kumara, som förseglar denna dörr. Det är icke Hierarkin, som tvingar det onda att vända åter dit varifrån det kommer. Det är den kämpande, strävande och lidande mänskligheten, som får uppgiften, och, min broder, mänskligheten är uppgiften vuxen.

Denna utsaga har alltid De i åtanke som är mest förmögna att använda Åkallelsen. Den tjänar till att fokusera och förankra de åkallade energierna i människoriket. Detta är Deras uppgift. Därifrån övertar mänskligheten företaget.

Denna Åkallelse är enastående även i den bemärkelsen att den åkallar alla tre gudomliga aspekterna. Den är syntetisk i sitt betraktelsesätt. Detta är första gången i den mänskliga historien som detta gjorts. Hittills har mänsklighetens utveckling icke givit anledning till ett dylikt uttalande.

I den *lemuriska* epoken åkallades den tredje gudomliga aspekten, intelligensens aspekt, genom den instinktivt medvetna djurmänniskans kollektiva vädjan. Hon visste föga om vad hon med denna knappt yttrade vädjan skulle åkalla. Ljuset framträdde på Jorden, och verklig fortgående upplysning blev möjlig. Här åsyftar jag icke det fysiska ljuset, utan intellektets ljus.

I den *atlantiska* epoken inträdde såsom ett resultat av striden mellan ljusets herrar eller herrarna av det bländande anletet och herrarna av det mörka anletet (såsom de benämnes i de forna skrifterna och i *Den Hemliga Läran*) ännu ett ”åkallelsekede” och möjliggjordes utvecklandet av den andra gudomliga aspekten, Kärleken, ehuru alltjämt endast såsom en embryonisk egenskap hos mänskligheten. Massvädjan uttrycktes då mer intelligent, ehuru den instinktiva vädjan alltjämt bestod. Det var dock icke intelligens i vår bemärkelse.

I vår *ariska* cykel uppges ännu ett stort åkallande rop. Det är denna gång ett trefalt rop. Det är ropet på ljus på vår väg och på att ljus må strömma in i Jordens mörka skrymslen. Det är också ett rop på mer kärlek i världen, ett rop som människorna av god vilja och humanitär inställning uppges. Det är slutligen den intuitiva vädjan aspiranterna och lärjungarna i världen låter gå ut om att viljan-till-det-goda, Guds Vilja, må komma till fullt uttryck i tid och rum. Den genomsnittliga, av instinkt styrda mänskligheten, människorna av god vilja och lärjungarna i världen är alla delaktiga i denna åkallelse, så att de i denna inför instinktens, intelligensens och intuitionens utmärkande drag. Alla tre är sammanförda i denna stora Åkallelse. Håll ständigt i åtanke denna grundläggande sammansmältning, som nu tar sig uttryck i ord, och repa mod av den kollektiva hänvändelsen till Källan till allt Liv, all Kärlek och allt Ljus. Intet kan motstå den begäran människorna överallt och i sina leder samfällt framställer.

Hela denna Åkallelse hänvisar esoteriskt till ”regnmolnet av vetbara ting”, vilket Patanjali dryftar. Det är detta överhängande, överskuggande och uppenbarande förråd av energi som är den omedelbara orsaken till allt skeende på Jorden och som anger att det som är nytt och bättre och i fortskridande mån *riktigt* skall framträda. De skeenden och händelser som sålunda framkallas visar att det mänskliga medvetandet rör sig framåt in i ett större ljus. Dessa ”vetbara ting”

är källorna till uppenbarelse och alla mänskliga förverkliganden, är kulturella och leder till det vi kallar civilisation. Deras ”förtätning” (om jag får bruka ett dylikt ord) erhålls genom hela människosläktets kollektiva åkallande vädjan i ett givet tidsskede. Denna vädjan har i det hela taget projicerats omedvetet men blir i allt ökande mån medvetet yttrad. Resultat kan således förväntas erhållas snabbare och visa sig vara effektivare. Detta regnmoln bildas genom samfäll handling av den Centrala Andliga Solen, verkande genom Shamballa, och mänskligheten själv, som hittills verkat genom att vädja till Hierarkin men i ökande mån riktar sin egen direkta vädjan.

Med nödvändighet utgår en svagt märkbar, oupphörlig indirekt vädjan från de tre undermänskliga naturrikerna, men denna vädjan fokuserar sig i människoriket, ty detta rike är det mottagande och förmedlande för dessa tre lägre, liksom Hierarkin varit och är förmedlaren för varje mänsklig vädjan. Märk här hur skönt naturrikerna griper i varandra och hur fint de förhåller sig till varandra i den ordning vår Planetlogos inrättat. Denna nya Åkallelse uttrycker på ett enastående sätt detta fullständiga ömsesidiga beroende.

De nya och länge väntade energiernas nedstigning åstadkoms på tre sätt:

1. Genom Hierarkins omedelbara handlande i det att dess medlemmar skolar sina lärjungar att hämta inspiration ur denna källa, att bli sensitiva för det väntande intrycket och föra ned det som behövs för mänsklighetens upplysning och återställande till dess ursprungliga höga andliga tillstånd. Det finns en högre förtätning, som väntar på att regna ner, men för mänskligheten bildar denna ett ”regnmoln av ovetbara ting”, varför ni ej behöver beakta den.

2. Genom världens lärjungar och aspiranter, vilka tillhandahåller en kanal, genom vilken energierna och de befruktande krafterna kan nå mänskligheten. Detta åvägbringar de genom att främja:

- a. Fördjupning av människans andliga insikt genom reflekterande meditation, strävan och hängivenhet. Med tiden ersätts dessa av övertygelse och mental kunskap.

- b. Mottaglighet för andligt intryck. Denna medför att människan vaknar till att kunna intelligent bruka intuitionen och därtill hålla intellektet stadigt i ljuset, medan hjärnan i stillhet är beredd att registrera denna ”kunskap som stiger ned”.

- c. Praktisk förmåga att sätta idén i samband med idealet och vidtaga de mått och steg, varmed detta ideal tar form i fysiska världen.

3. Genom mänsklighetens stadiga kollektiva framåtskridande mot ljuset. Med tiden frambringar detta i mänskligheten själv en egenskap och en vibration, vilka gör sig gällande. Denna egenskap och denna vibration är väsentligen åkallande.

I dag har detta ”regnmoln av vetbara ting” förtätat eller sammanfört energier, som gjorts tillgängliga av Återställandets, Återuppbyggnadens och Återuppståndelsens Andar. Dessa nu tillgängliga energier liknar – om än i en större skala och av en högre natur – dem som den individuella själen (en paradoxal beteckning) låter komma personligheten till del, när denna personlighet är redo att anträda provlärjungens eller lärjungens väg. Dessa energier är långt mäktigare, emedan de i sin tur utgör en nedsändning av energier, som ställts till Shamballas förfogande, vartill kommer energier och krafter, som Hierarkin alstrat. Utomplanetariska krafter kan nu tagas i bruk på Jorden tack vare framåtskridandet på vår planet och dennas förhållande till solsystemet såsom en helhet.

Aldrig tidigare i något skede av vår planets historia har ett så stort tillfälle yppats eller en sådan mängd andligt ljus och andlig kraft kunnat kontaktas och brukas av mänskligheten.

Det *första tecknet* på att denna energi nu finns i stort mått tillgänglig var att lärjungar sammanfördes till att bilda den Nya Gruppen av Världstjänare i fysiska världen.

Det *andra tecknet* var en uttalad motsättning mellan onskans makter och Ljusets Makter. Denna motsättning utmynnade i världskriget (1914–1945) och gav upphov till det sjudande emotionala och psykiska kaos, vari mänskligheten i dag befinner sig.

Det *tredje tecknet* var atomenergins frisläppande och upptäckten av hur energi förvandlas till materia och materia till energi.

De andliga energierna har således opersonligt och med ett ”levande direktiv av rent uppsåt” från det andliga ändamålets högsta punkt trängt ner i materiens lägsta aspekt. De har sålunda bevisat sanningen i utsagan att materien är ande i dennas lägsta punkt och anden är materia i dennas högsta och att den skenbara dualiteten blott är en väsentlig enhet.

En koncentration av andliga krafter i och genom den Nya Gruppen av Tjänare i Världen, framkallandet av en världskonflikt med dennas på en gång söndrande och enande resultat och frisläppandet av vissa verkningsfulla energier i själva materien *till gagn* för alla Jordens skapade väsen – detta är de omedelbara resultaten av det tryck de överskuggande andliga krafterna utövar.

Dessa krafter har påverkat de andligt och humanitärt sinnade människorna i världen, svetsat dem samman till en enda grupp i högre världar (även om detta alltjämt förblir oförverkligt i det fysiska) och har sålunda tillfogat avskildhetens svåra irrlära ett dödshugg. Detta kommer att senare bli ovedersägligen uppenbart. De förde den rena ondskan upp till ytan på sådant sätt att kampen mellan gott och ont ställdes i en klarare belysning och det mänskliga eländets orsaker behandlades med ny och skarpare insikt. Mänsklighetens vetskap om och ansvar för dessa ting överallt kan nu icke förnekas. Dessa krafter möjliggjorde även bruket av energi, som är knuten till själva materien. Om denna rätt brukas, kan och kommer den att fullständigt förändra människans inställning till livet, hennes uppfattning om värden och hennes sätt att använda tiden.

Allt detta har åvägabragts genom det vi kunde exakt kalla den första precipitationen. Dennas verkningar har i mycket stor omfattning varit massverkningar. Dessa har påverkat de andliga arbetarna och människorna av god vilja, varvid de genom kriget framkallat smärtans och våndans renande eldar och även ställt den fysiska världens innersta natur till förfogande. Jag har bemödat mig om att på olika sätt uttrycka de senaste händelsernas majestät för att hos er alla inskräpa att det skedda är av en häpnadsväckande beskaffenhet.

Den andra precipitationen måste åvägabringas mer medvetet av mänskligheten själv, och det är till dess underlättande som denna nya Åkallelse har givits och för detta ändamål den måste spridas vitt och brett.

Denna precipitation framkallas genom att den gudomliga idén gradvis föds i den mänskliga medvetenheten. Vad som framför allt annat fordras vid denna tid är insikt om meningens värld, insikt om Dem Som har världens angelägenhet om hand och bereder de steg som leder mänskligheten framåt mot dess ödesbestämda mål, därtill en stadigt ökande insikt hos massorna om Planen. Dessa tre insikter måste mänskligheten framvisa, och de måste påverka människornas tanke och handling, *om* mänsklighetens fullständiga förintelse skall avvärjas. De måste utgöra ämnet för allt propagandaarbete som skall utföras de närmaste årtiondena – fram till år 2025 – förvisso en kort tidrymd för erhållandet av grundliga förändringar i människans tänkande, medvetenhet och riktning, men – samtidigt – ett uppnåeligt mål, förutsatt att den Nya Gruppen av Tjänare i Världen och människorna av god vilja samvetsgrant fyller sin uppgift. Ondskan har ännu icke förseglats. Kristusmedvetandets spridning och Kristi *erkända* närvaro hos oss är mål som ännu icke uppnåtts. Planen är ännu icke så utvecklad att dess innehåll allmänt godtagits. Ondskan har drivits tillbaka. Tillräckligt många människor är medvetna om den gudomliga upplysningens möjlighet och om det ömsesidiga beroendet (som utgör kärlekens grundval) för att de skall bilda en mäktig kärna, återigen förutsatt att den tröghet, som är så utbredd hos andligt sinnade människor, övervinns. Det finns gudomliga tecken på kommande händelser och ett planerat framåtskridande mot dessa, och detta väcker redan intresse hos tänkare i många länder. Emellertid saknas fortfarande den planering som är det nödvändiga gensvaret härpå.

Om denna nya Åkallelse får en vid och bred spridning, kan den för den nya världsreligionen bli vad Herrens bön varit för kristendomen och Psaltarens tjugotredje psalm varit för den andligt sinnade juden.

Jag vill för er ange tre sätt att förhålla sig till denna Åkallelse och dess innehåll. Jag skall på grund av tidsbristen göra det i all korthet. Det blir er sak att – enligt er ståndpunkt i medvetenhetsutvecklingen och djupet av er reflektionsförmåga – utröna vad jag kan ha lämnat osagt. Dessa tre förhållningssätt är:

1. Allmänhetens.
2. Esoterikernas, det vill säga aspiranternas och lärjungarnas.
3. Den mer framskridna lärjungens (så långt jag kan) och Hierarkins.

För det första kommer *människorna i allmänhet* att betrakta den såsom en bön till Gud transcendent. De kommer inte att erkänna Honom ännu såsom inneboende i Sin skapelse. De kommer att sända ut åkallelsen på hoppets vingar – hoppet om ljus och kärlek och fred, vilka de oupphörligt längtar efter. De kommer även att betrakta den såsom en bön om upplysning till alla styresmän och ledare i alla grupper, som ombesörjer världens angelägenheter; såsom en bön om att kärlek och förståelse må strömma in i människorna, så att dessa kan leva i fred med varandra; såsom en begäran om att Guds vilja må ske – en vilja om vilken de ingenting kan veta (detta är ju alldeles sant för alla utom för de invigda) och vilken alltid synes dem så outgrundlig och så alltomfattande att deras normala reaktion torde vara att bruka tålmod och vilja avstå från ifrågasättande; såsom en bön om att människans ansvarskänsla må stärkas, så att de onda förhållanden, som i dag är erkända och som så plågar och upprör mänskligheten, kan avskaffas och något oklart annat upphov till det onda kan betvingas. De kommer slutligen att betrakta den såsom en bön om något lika oklart annat utillstånd av lycka och sällhet måtte återinföras och att all bedrövelse och smärta måtte försvinna från Jorden. Detta är för dem fullständigt gott och gagneligt och allt som är omedelbart möjligt. Jag har givit Åkallelsen en sådan ordalydelse att kristenheten genom sina samfund icke skall finna den omöjlig att använda.

För det andra kommer världens *esoteriker och aspiranter* att förhålla sig till Åkallelsen med en djupare förståelse. För dem kommer åkallelsen att uttrycka ett erkännande av orsakernas värld och av Dem som subjektivt står bakom världens förhållanden, vårt livs andliga Ledare. De är redo att stärka dem som har den sanna visionen, redo att ange icke endast orsaken till det som sker på det mänskliga livets olika områden utan även att verka de uppenbarelsen som möjliggör för mänskligheten att skrida framåt ur mörkret in i ljuset. Med denna grundinställning blir det tydligt att det är nödvändigt att ge dessa bakomliggande fakta en omfattande spridning och kommer ett tidsskede av sådan upplysning om Hierarkin, som lärjungar planerar och esoteriker genomför, att mogna. Detta tidsskede började år 1875, då H.P.B. tillkännagav *faktum* att Visdomens Mästare existerar. Detta arbete har fortsatt trots förvanskning, angrepp på själva idén och förhånande. Att de tillgängliga bevisen äger substans har erkänts, och esoterikstudier och många intellektuella överallt i världen har visat sig intuitivt förstå saken.

Ett nytt slags mystiker är i färd med att framträda och igenkännas. Han skiljer sig från gången tids mystiker (utom några få framstående exempel) i det att han hyser ett praktiskt intresse för världens aktuella angelägenheter, icke endast för religiösa och kyrkliga ting. Han utmärks av sitt ointresse för egen personlig utveckling, av sin förmåga av att se Gud immanent i alla religioner, icke blott i sin egen särskilda variant av religiös tro, och även av sin förmåga att leva sitt liv i ljuset av den gudomliga Närvaron. Alla mystiker har förmått göra detta i högre eller lägre grad, men detta slags mystiker skiljer sig från dem i det förflutna däri att han förmår klart ange Vägens tekniker för andra. Han förenar huvudet och hjärtat, intellektet och känslan, och han äger därtill en intuitiv förnimmelse som hittills saknats. Den andliga triadens klara kalla ljus upplyser vägen för nutidens mystiker, icke endast själens ljus, och detta kommer att i ökande omfattning bli fallet.

Båda dessa grupper – den stora allmänheten och världens aspiranter i sina olika grader – har mitt ibland sig sådana, som utmärker sig framom genomsnittet däri att de äger en djupare insikt och förståelse. De innehar en mellanställning i det ena fallet mellan allmänheten och esote-

rikerna och i det andra fallet mellan esoterikerna och Hierarkins Medlemmar. Glöm icke att också Dessa använder den stora Åkallelsen och att icke en dag förgår utan att Kristus själv uttalar den. När ni nu läser de närmast följande sidorna, kommer ni att finna en viss ledtråd till att förstå dessa andliga Intelligensers inställningar och synsätt.

Ytligt betraktade ligger denna Åkallelses skönhet och styrka i dess enkelhet och i dess uttryck för vissa centrala sanningar, som alla människor medfött och normalt godtar – sanningen att det finns en grundläggande Intelligens, Vilken vi oklart betecknar med *Gud*; sanningen att det som bakom allt yttre sken driver världsalltet är *Kärleken*; sanningen att det till Jorden kom en stor Individualitet, av de kristna kallad *Kristus*, och förkroppsligade denna kärlek, så att vi kunde förstå; sanningen att både kärleken och intelligensen är verkningar av det som kallas Guds Vilja; och till sist den självklara sanningen att endast genom *Mänskligheten* själv kan denna gudomliga Plan förverkligas.

Denna Plan kallar mänskligheten att uttrycka Kärlek och uppfordrar människorna att ”låta sitt ljus skina”. Därefter kommer den sista högtidliga anhållan om att denna Ljusets och Kärlekens Plan, som förverkligas genom mänskligheten, må ”försegla dörren till onskans boning”. Den sista raden uttrycker sedan *återställsens idé*, varvid anges grundtonen för framtiden och att den dag kommer, då Guds ursprungliga tanke och första avsikt icke längre skall motverkas av människans fria vilja och det onda – den rena materialismen och själviskheten. Genom att människorna förändrats i sina hjärtan och sina mål kommer då det gudomliga ändamålet att uppnås.

Detta är den uppenbara och enkla meningen, och den står i samklang med den andliga längtan alla människor överallt hyser.

Det finns djupare innebörder, och dessa skall jag senare beröra, men den andliga önskan och längtan uttrycks med dessa ord i en sådan form att dennas användning ej bjuder några hinder för de olika slags intellekt, som kan tänkas mottaga den. Bara de som inte erkänner någon subjektiv eller inre värld och som förkastar uppfattningen om att en inre värld av orsaker svarar för verkningarnas yttre värld, skall förneka dess sanning och värde. Dyliga människor är dessbättre fåtaliga och glest spridda.

Det är således tydligt att de tre första stroforna eller verserna åkallar eller vädjar till de tre aspekter av det gudomliga livet som är allmänt erkända – Guds tanke, Guds kärlek och Guds vilja eller avsikt. Den fjärde strofen visar mänsklighetens förhållande till dessa tre, intelligensens, kärlekens och viljans energier, och mänsklighetens djupa ansvar för att genomföra spridandet av kärlek och ljus på Jorden.

Just här blir Trianglarnas arbete – som vid denna tid ligger Hierarkin så varmt om hjärtat – uppenbart. Genom det nätverk Trianglarna bildar åkallas ljus eller inlysning tack vare det arbete Trianglarnas medlemmar dagligen utför och den inställning de har till detta. Sålunda kan Ljuset sannerligen ”stiga ned på jorden” och även den goda viljan, som är Guds kärlek och i grund och botten viljan-till-det-goda, strömma med en fullständigare levande kraft in i människornas hjärtan. Sålunda förvandlas de i sitt liv och kan de riktiga mänskliga relationernas tidsskede inte hejdas. Detta är en tidsålder, som hittills endast oklart anats och som bara de framåttänkande människorna i världen önskat. Sålunda förverkligas genom det ”centrum vi kallar människosläktet” kärlekens och ljusets Plan och måttar dödshugget mot onskan, själviskheten och avskildheten, förseglar den i dödens grav för alltid. Så fullföljes alla tings Skapares avsikt.

Ingen kan använda denna Åkallelse eller bön om inlysning och om kärlek utan att framkalla mäktiga förändringar i sina egna inställningar. Hans livsavsikt, karaktär och mål förändras, och hans liv blir annorlunda och andligen till större gagn. ”Såsom en människa tänker i sitt hjärta, sådan är hon” är en grundlag i naturen. Att ständigt rikta tanken på behovet av ljus och utsikten till inlysning kan inte bli utan verkan och blir det inte heller. Medan arbetet med Trianglarna växer och nätverket sprids över hela Jorden, kan man vänta sig att även tanken om att ljus och god vilja (som är den närmaste yttringen av kärlek som behövs i dag hos människorna) stiger

ned ovanifrån sprids allt mera. Intet kan hindra att de förväntade resultaten yppar sig, ty den eviga lagen gäller. Det råder nu ett trängande behov av inlysning i människors tänkande, så att de kan se tingen sådana de är, kan uppfatta de rätta motiven och sättet att åstadkomma riktiga mänskliga relationer. Den goda viljan såsom drivkraft är väsentlig för rätt handling. Om dessa två – ljus och kärlek – är förhanden, skall det icke dröja många årtionden förrän idén om riktiga mänskliga relationer blivit ett massornas ideal och raskt tar form i alla nationella, offentliga och samhällseliga verksamheter. Mänsklighetens historia har varit historien om att ideer uppfattats och tillämpats på mänskligt liv och kommit till uttryck i framåtsyftande begrepp. De två ideer som behövs i dag är de om ljus på vägen och god vilja i praktiken.

Jag vill nu beröra några av de djupare innebörderna för er som är lärjungar eller skolas för lärjungaskap. Om jag kan göra detta, kan ert meditationsarbete bli till gagn vid den hierarkiska avsiktens förening med den mänskliga strävan. Sådant bör alla lärjungars arbete vara.

Ni har redan märkt – när ni studerat Åkallelsen – att de tre viktigare centren i vår planet är sinsemellan förbundna: Shamballa, ”där Guds Vilja är känd”, Hierarkin, där Kristus härskar och varifrån Han söker närmare kontakt med människorna, och det centrum vi kallar Mänskligheten. Det finns ett nära samband mellan den första strofen och den sista. Som ni vet, är det mänsklighetens öde att vara bärare av Guds vilja, således uttrycka den aktiva intelligensen, driven av kärleken och genomförd av viljan. Tiden för detta är ännu icke inne, men om mänskligheten handlar i rätt tid och dess rätta önskan är stark nog, kan för första gången i den mänskliga historien detta öde bli allmänt erkänt och allt fler människor frivilligt ansluta sig till en aktivitet, som i synnerhet är deras eget öde. Detta är återigen ett av Åkallelsens främsta mål. Dess oavlåtliga bruk kommer att medföra en inklusiv syn på andlig utveckling och tillföra det mänskliga tänkandet en syntes, som det hittills saknat. När ”ljuset strömmar in i människornas tankar”, kommer man i vidare kretsar att uppfatta den gudomliga planen och även önska och åkalla viljan-till-det goda.

Det är nödvändigt att alltid minnas att ljuset är aktiv energi och att kärleken även är en energi. Det är också till gagn ha i åtanke att ljus och materia vetenskapligt sett är ett och samma och att ljusets nätverk är verklig substans och således den goda viljans bärare. Det är alltså därför det är nödvändigt inse att det är *ett enda nätverk, bestående av två slags energi*. På denna grund är arbetet med att bilda Trianglar indelat i två kategorier. Somliga människor har lättare för att arbeta med det ena energislaget än med det andra. Det är intressant att också notera att Ljusets Trianglar i grund och botten är mera materiella än den Goda Viljans Trianglar, eftersom de är knutna till substansen, till den energi, med vars bruk mänskligheten är förtrogen, och till etermaterien. Den Goda Viljans Trianglar är till sitt ursprung hierarkiska. Jag ber er att begrunda detta.

Men i denna världskris är nätverket i båda sina aspekter av hierarkiskt ursprung. Mästarna arbetar med substansen (det vill säga ljuset), icke med materien. Det arbete som Trianglarnas medlemmar utför är således rent mentalt och därför utomordentligt mäktigt – givetvis när det utföres riktigt. ”Energi följer tanken”, och Trianglarnas arbete är arbete med att rikta tanken. Arbetet består därför av två delar: åkallandet av gudomligt bistånd (för att uttrycka det i kristna ordalag) och sedan – genom tillit och godtagande – riktandet av ljusets och kärlekens energier (vilka åkallats) till alla människor överallt. De kommer enligt den allmänna inställningen att uppfattas såsom inlysning och god vilja. Det är ett i djup mening vetenskapligt arbete men i grunden ett enkelt dylikt. Åkallelse, bön eller andlig strävan, meditation – det har ingen betydelse vilka ord man använder – med hjälp av dessa tre metoder nedkallar man andliga energier och sätter dem i verket. Med klart tänkande, riktad tanke och mental insikt kan de göras till föremål för mänsklig önskan. Ideer är helt enkelt kanaler för nya och önskvärda gudomliga energier. Ideal är dessa ideer, sedan de förvandlats eller nerdimensionerats till tankeformer och som sådana framlagts för allmänheten. Ideer blir på telepatisk väg till ideal, och att så uttrycka saken är att ge den gamla lagen ”energi följer tanken” en annan formulering.

Arbetet med ljusets och den goda viljans nätverk, ett arbete som är fokuserat i mentalvärlden,

är denna kunskaps bruk för påverkan på allmänhetens medvetenhet. Detta är fakta, som bör framställas i förenklat skick och efterhand meddelas och på det klaraste språk alla Trianglarnas medlemmar. Att arbeta med Trianglarna är att arbeta med människornas intellekt och med en faktor, som används och utnyttjas av ledare överallt. Ansträngningen består i att låta vissa ideer, som är nödvändiga för mänskligt framåtskridande, lämna sitt intryck på detta intellekt. Människor inser att det som nu råder är mörker och elände och välkomnar därför ljuset. Människor är trötta på att hata och strida och välkomnar därför den goda viljan.

Låt mig för ett ögonblick beröra en annan synpunkt. Liksom den första och den fjärde strofen har ett nära samband, så har även den andra strofen och den sista raden ett dylikt samband. Planen kommer att återupprättas på Jorden genom inlysning och god vilja, och när detta sker, kommer Kristus att återvända till Jorden. Jag ber er att icke missförstå denna formulering. Kristus har aldrig lämnat Jorden, och när Han tog farväl av Sina lärjungar, sade Han: ”Se, jag är med eder alla dagar intill tidens ände.” Hans Närvaro erkänns emellertid inte av de flesta människor, och för de renlärligt religiösa i världens alla trossamfund omfattas den blott med aningen och det oklara hoppet.

Såsom jag tidigare påpekat, uttrycks Kristi återkomst först och främst genom att Kristus-medvetandet väller fram i människors hjärtan överallt. Den goda viljan blir dess första uttryck.

Därnäst kommer lärjungar överallt att finna sig vara i ökande grad sensitiva för Hans kvalitet, Hans röst och Hans undervisning. De kommer att i många fall ”överskuggas” av Honom, liksom tidigare Han överskuggade Sin lärjunge Jesus. Genom denna överskygd av lärjungar i alla länder kommer Han att upprepade gånger flerfaldiga Sig. Den överskuggade lärjungens effektivitet och förmåga kommer att förvåna.

Ett av de första experiment Han gjorde, när Han förberedde detta slags verksamhet, var det i samband med Krishnamurti. Det var endast delvis framgångsrikt. Den kraft Han använde förvrängdes och felanvändes av det slags hängivna människor, varav Teosofiska samfundet till stor del är sammansatt, och experimentet avslutades. Det tjänade emellertid ett synnerligen gagneligt ändamål. Kriget har medfört att mänskligheten berövats illusioner. Hängivenheten betraktas icke längre såsom tillräcklig eller nödvändig för det andliga livet eller dess ändamålsenlighet. Kriget vanns men icke genom miljoner mäns hängivenhet för något högt ideal. Det vanns genom enkel pliktuppfyllelse och önskan att trygga mänskliga rättigheter. Ett ringa fåtal av de stridande var sådana hjältar som tidningarna enfaldigt framställer det. Dessa män inkallades och utbildades till strid och var tvungna att strida. Det var en kollektiv insikt om vad plikten bjöd. När Kristus återigen söker överskugga Sina lärjungar, blir det ett annat slags förhållningssätt som erfordras. Det är därför som A.A.B. så konsekvent förringat hängivenheten och förordat den andliga självständigheten. Ingen hängiven är självständig. Han är en föreställnings eller en persons fånge.

När Kristus kommer, blir det en stark framväxt av kristusmedvetandet hos människor. När Kristus väl är erkänd och lärjungar arbetar under sådana betingelser, kommer en tid då Han kan åter verka öppet bland människorna. Han kan då utföra sitt arbete såväl i det yttre som i det inre. För dessa tre skeenden, som sammanhänger med människans inneboende gudomlighet, arbetar och förbereder Hierarkin, och denna kommer väsentligen att konstatera ytterligare ett resultat av att den nya Åkallelsen använts till att bistå i detta förberedelsearbete.

De av er som är lärjungar inser lätt den tredje strofens betydelse. Dess innebörd är att Åkallelsen, *sådan den brukas av Hierarkin* (märk detta), bidrar till att hos mänskligheten framkalla den andliga viljan och hos Hierarkin igenkännandet av den gudomliga viljan. Om denna tredje strof kan ej mycket sägas till den stora allmänheten. Denna kommer att i all enkelhet tolka den såsom en bön om att den mänskliga viljan måtte fås att överensstamma med den gudomliga viljan, även om den kanske inte förstår detta. Sådan den gudomliga viljan är till sitt väsen, förblir den även för Hierarkins medlemmar det stora mysteriet. Men icke desto mindre kan de veta och tjäna ändamålet och gör det också. Hierarkin är förmedlaren av energi – kärlekens

energi. När Guds viljas ändamål (som man vet och förstår i Shamballas Rådskammare) således söker påverka den mänskliga viljan, uttrycker den sig i hierarkiskt avseende såsom viljan-till-det-goda och i mänskligt avseende såsom *god vilja*, såsom *kärleksfull målmedvetenhet* eller såsom *en fast beslutsamhet att åstadkomma riktiga mänskliga relationer*.

Även Kristus själv brottades med den gudomliga viljans problem och riktade Sig till Monden i den stund Han först insåg hur omfattande och svårt Hans uppdrag såsom Världsfrälsare var. Han ropade då högt: ”Fader, ske icke min vilja, utan Din.” Dessa ord uttryckte att Han stod i begrepp att lämna de höljen, genom vilka Han försökt att rädda mänskligheten. Det visade Honom vad som då kunde ha förefallit vara ett skenbart misslyckande och ett icke genomfört uppdrag. I nära två tusen år har Han väntat på att fullgöra detta uppdrag. Det har även för Honom inneburit inträdet i en nytt verksamhetsskede. Detta skede krönes under de närmaste tre hundra åren med framgång, om denna Åkallelse – sådan som ni alla och Hierarkin brukar den – visar sig verkningsfull. Han kan icke fullfölja det uppdrag Han åtagit Sig, om ej mänskligheten gör en motsvarande insats.

Detta mantra är alldeles särskilt och väsentligen Kristi Eget mantra, och dess ”*ljud* har gått ut” till hela världen genom att Han uttalat det och genom att Hierarkin har använt det. Nu måste dess ord gå ut i hela världen genom att uttalas av människor överallt, och dess *mening* måste i sinom tid uttryckas av massorna. Då kan Kristus ”återvända till Jorden” och ”skall Han av den vedermöda Hans själ utstått se frukt och så bliva mättad”.

Även den sista strofens slutrad kanske tarvar förklaring. Den talar om att det är mänsklighetens uppgift, när den genomför Planen, att ”försegla dörren till det ondas boning”. Detta är (självfallet) ett symboliskt uttryck för idén om att göra de onda avsikterna både overksamma och fruktlösa. Med talet om onskans boning avses ingen särskild plats. I Nya Testamentet talas i Uppenbarelseboken om onskan och om att djävulen skall förgöras och om att Satan skall berövas makten. Dessa utsagor avser alla samma tidsskede som denna Åkallelse handlar om och som den söker införa.

Mänskligheten håller ”dörren till onskans boning” öppen genom sina själviska begär, sina hatyttringar och sin åtskillnad, sin girighet och sina ras- och nationsgränser, sina låga personliga strävanden och sin maktlystnad och grymhet. När god vilja och ljus strömmar in i människors tankar och hjärtan, kommer dessa onda egenskaper och dess riktade energier som håller dörren till det ondas boning öppen att vika för en längtan efter riktiga mänskliga relationer, för en beslutenhet att skapa en bättre och fredligare värld och för en världsvid framvisning av viljan-till-det-goda. Medan dessa egenskaper tränger undan de gamla och oönskade egenskaperna, kommer dörren till det ondas boning att symboliskt långsamt stängas genom den allmänna opinionens blotta tyngd och genom rätt mänsklig önskan. Intet kan på något sätt hejda detta.

Sålunda kommer den ursprungliga Planen att återupprättas på Jorden. Bibeln omtalar detta i symboliska ordalag såsom Edens lustgård. Ängeln med det flammande svärdet kommer icke längre att vakta den dörr som leder till invigningen i Guds Rike utan kommer att förvandlas till Närvarons Ängel. Samtidigt kommer dörren till den andliga verklighetens värld att öppnas för mänskligheten och dörren till det ondas boning att stängas. Här har nu framlagts några ideer, som kan tjäna till att låta denna Åkallelse få ett nytt liv i ert tänkande. Den sammanhänger på ett enastående sätt med alla sanna och gamla trosformer: den ger ett hopp för framtiden och har en innebörd för nuet och är av praktisk betydelse.

Ni bör begränsa ert meditationsarbete så att ni uteslutande söker att på djupet förstå denna strof av den Stora Åkallelsen och hos er själva framkalla den åkallande andan.

Jag skall i dag ge er ett mycket gammalt mantra, som heter Lärjungens bekräftelse. Det har använts av lärjungar i Mästarnas Ashramer i tusentals år och ges i dag ut av mig till alla sanna lärjungar. Dessa kan nu använda det i det yttre och låta det dagligen ingå i sin meditation. Jag vill att ni under detta kommande år i er meditation tillämpar ett förfarande, som beskrivs nedan. Avsikten därmed är att stärka ert löfte genom bekräftelse, stadga er inriktning och skänka er

intuitiv insikt i denna nya Åkallelse.

1. *Inrättnings- och insamlings-skedet*. Detta ger insikt om er andliga ställning och strävans mål. Det innefattar även insikt om Ashramen och målmedvetenhet i arbetet för Mästaren, och detta med två symboler: själen och Ashramens mittpunkt.

2. *Bekräftelseskedet*. Uttala helhjärtat såsom själ följande gamla mantra:

”Jag är en punkt av ljus inom ett större Ljus.

Jag är en ström av kärleksfull energi inom den gudomliga Kärlekens flod.

Jag är en punkt av offrandets Eld med fokus inom Guds brinnande Vilja.

Och sålunda står jag.

Jag är en väg, på vilken människor kan nå målet.

Jag är en källa till styrka, som hjälper dem att stå.

Jag är en stråle av ljus, som skiner på deras väg.

Och sålunda står jag.

Och när jag sålunda står, vänder jag mig om

Och beträder så människornas väg

Och känner Guds vägar.

Och sålunda står jag.”

Detta, mina bröder, är det bästa jag kan göra med ord och satser, när jag söker att i nutida språkform uttrycka ord, så uråldriga att de brukades före sanskrit och senzar. Men innebörden är klar, och det är det enda viktiga.

3. *Inriktningsskedet*. Detta är ett skede av stilla tanke på bekräftelsens innebörd.

4. *Meditationsskedet*. Detta avser den nya Åkallelsens fyra strofer. Jag lämnar er frihet att betrakta denna Åkallelse på ert eget sätt och att nalkas detta synnerligen viktiga och betydelsefulla mantra från den högsta punkt ni kan nå i er individuella intuitiva förnimmelse. Jag vill bedja er att meditera på det som Åkallelsen synes er innebära i planetariskt hänseende, men jag vill även påminna er om att beakta de individuella parallellerna. All åkallelse å mänsklighetens vägnar kan tolkas även i personlig mening, varvid personligheten betraktas såsom mikrokosmos av makrokosmos och såsom fältet för ljusets och kärlekens kringspredning, för Kristuslivets och Offerviljans uttryck, därtill redskapet för tjänandet och ett område, på vilket ondskan förseglas, motverkas och omintetgöres. Jag vill bedja er att vid årets slut i uppsatsens form sammanfatta er förståelse av Åkallelsen och er tolkning av den (såväl makrokosmiskt som mikrokosmiskt). Om dessa uppsatser verkligen blir frukten av er intuitiva förnimmelse, kunde de tillsammans bilda en nyttig bok, som kunde ge allmänheten en riktigare uppfattning av de ord som i många årtionden kommer att präglade de andligt sinnade människornas tänkande.

5. *Den fasta beslutsamhetens skede*.

a. En reflektion över skillnaden mellan Ändamål, Vilja och Avsikt.

b. En stunds fullständig, fokuserad tystnad, som råder medan ni söker utgöra en ohindrad kanal för inflödet av ljus, kärlek och styrka från Hierarkin.

c. Ett uttalande som ni, själen, lärjungen, gör till personligheten:

”I Guds viljas mittpunkt står jag.

Intet skall få min vilja att avvika från Hans.

Jag genomför denna vilja med kärlek.

Jag vänder mig mot tjänandets fält.

Jag, den gudomliga Triangeln, låter denna vilja verka

Inom kvadraten och tjänar mina medmänniskor.”

Översättning av Alice A. Baileys bok *Discipleship in the New Age*, Volume II, ss. 141–176.

Noter

Sidan 22

”en tilltagande känsla av samhörighet med planeten ur subjektiv synvinkel”

I A.A.B.:s terminologi betyder ”subjektiv” allt slags verklighet, som inte är objektivt konstaterbar för mänskliga normalindividen, alltså detsamma som överfysisk verklighet.

”I alla lärjungars skolning är ett av målen att i medvetenheten låta fenomenvärlden träda i bakgrunden och samtidigt göra meningens värld verkligare och mer levande. Denna värld är i sin tur förrummet till orsakernas värld, där ett medvetet förhållande med Invigaren kan uppriktas.”

Med ”fenomenvärlden” menas fysiska världen, med ”meningens värld” mentalvärlden och med ”orsakernas värld” kausalvärlden.

”Avsikten med en dylik inriktning är att ’triangelarnas liv skall kunna tränga in på kvadratens yta och frambringa den ofrånkomliga verkan, ideernas groning och den nya civilisationens och kulturens blomning.’ Så har en av Mästarna uttryckt avsikten med vissa skeden av det ashramiska arbetet, i synnerhet det som sammanhänger med meditation. En annan Mästare har uttryckt den hierarkiska avsiktens ändamål såsom ’den högre triangelnas förening med den lägre och dessas sammanförande i kvadraten’.”

Med ”triangelarna” menas här de båda högre triaderna – tredjetriaden (43:4, 44:1, 45:4) och andratriaden (45:4, 46:1 och 47:1) – och med ”kvadraten” den så kallade ”lägre fyrfalden”, den lägre (eller mindre) delen av kausalhöljet (den inkarnerande delen), mentalhöljet, emotionelhöljet och eterhöljet (men inte organismen, som icke är en ”princip”, det vill säga för medvetenhet och energi är fullständigt beroende av det närmast högre höljet, eterhöljet). Det anmärkningsvärda med dessa båda utsagor av två esoterikens mästare är att deras bruk av termer inte ansluter sig till den teosofiska terminologi som A.A.B. genomgående brukar och som talar om endast andratriaden såsom ”triad”, men inte tredjetriaden, utan talar om denna såsom ”monaden”. De båda esoterikens mästare, som här citeras anonymt, brukar således en terminologi i överensstämmelse med hylozoikens. Det är väl en icke alltför vågad gissning antaga att de båda verkar i något ashram med udda nummerbeteckning.

Sidan 24

”intuitionens nivåer eller det högre, abstrakta mentals nivåer”.

Kausalmedvetenheten (47:2,3) avses.

Sidan 25

Med ”Sanat Kumaras Rådskammare” menas planetregeringen.

Sidan 27

”Jag vill även bedja er att läsa och läsa om de två Anvisningarna – varav den ena handlar om Konferensernas cykel och den andra om Kristi arbete.” De båda nämnda anvisningarna återfinns tryckta i den i A.A.B.:s namn utgivna boken *The Externalisation of the Hierarchy* (ännu ej översatt till svenska) respektive i boken *The Reappearance of the Christ*, översatt till svenska under titeln *Kristi återkomst*.

Sidan 28

”2. Bli varse ’regnmolnet av vetbara ting’, vilket Patanjali omnämner.”

För uppgifter om ”regnmolnet av vetbara ting” hänvisas till den i A.A.B.:s namn utgivna boken *The Light of the Soul* (ej översatt till svenska), sidorna 38, 424–426.

”Dessa båda kommer att framstå klarare för er, när vi nu fortsätter med att betrakta det tredje ämnet för dessa anvisningar – telepatin.”

Dessa anvisningar återfinns i den i A.A.B.:s namn utgivna boken *Telepathy and the Etheric Vehicle* (utgiven i svensk översättning såsom *Telepati och eterkroppen*).

Sidan 29

”Dessa mantriska strofers underbara natur består i att de är begripliga för människoriets medlemmar och för Guds Rikes medlemmar.”

De är begripliga för mänskligheten och för planethierarkin.

Sidan 37

”Se, jag är med eder alla dagar intill tidens ände.” Bibeln, Evangelium enligt Matteus 28:20.

Sidan 38

”Även Kristus själv brottades med den gudomliga viljans problem och riktade Sig till Monaden i den stund Han först insåg hur omfattande och svårt Hans uppdrag såsom Världsfrälsare var. Han ropade då högt: ’Fader, ske icke min vilja, utan Din.’”

Termen ”monaden”, denna ursprungligen pytagoreiska term, bör uteslutande användas i sin ursprungliga betydelse att beteckna det oförgängliga jaget, individen, såsom uratom, och icke, såsom A.A.B. och före henne Annie Besant gjorde, att beteckna tredjetriaden. Men frånsatt detta oriktiga språkbruk, som bara kan medföra begreppsförvirring, är det sakligt alldeles oriktigt att, såsom A.A.B. här gör, framställa det som om Christos–Maitreya, vid denna tid ett 43-jag, riktade sig till sin tredjetriad. Tredjetriaden är 43-jagets redskap och hölje i världarna 43–45, alldeles liksom förstatriaden, ”personligheten”, är människomonadens redskap och hölje i de tre lägsta världarna, mentalvärlden (men icke kausalvärlden), emotionalvärlden och fysiska världen. Christos–Maitreya hade således ingen anledning att ”vända sig” till sin tredjetriad, som om denna vore något slags högre väsen, allra minst att kalla denna ”Fader” och underkasta sig denna triads ”vilja”, ty 43-jaget är suveränt i sin tredjetriad, liksom mänskliga kausaljaget är suveränt i sin förstatriad, ”personligheten”. Såsom Laurency påpekar i sin uppsats *Om Alice A. Baileys bok The Reappearance of the Christ*, har A.A.B. här sammanblandat evangelielegendens gnostiska symbol med det verkliga skeendet.

”skall Han av den vedermöda Hans själ utstått se frukt och så bliva mättad”. Bibeln, Jesaja 53:11.

”Ni bör begränsa ert meditationsarbete så, att ni uteslutande söker att på djupet förstå denna strof av den Stora Åkallelse och hos er själva framkalla den åkallande andan.”

Med ”denna strof av den Stora Åkallelsen” menar D.K. faktiskt hela denna åkallelse, alltså alla tretton raderna ”Från punkten av Ljus i Guds Tanke ... Låt Ljus och Kärlek och Makt återupprätta Planen på Jorden.” Innebörden är att D.K. betraktar denna sist givna åkallelse såsom den tredje och avslutande strofen i en enda större åkallelse, varav den första strofen gavs år 1936 och den andra år 1940.

**Till slut önskar red. alla läsare av Den Pytagoreiske Kuriren
en god fortsättning på våren 2025 eller 76 Aqu.
och tackar bidragsgivarna hjärtligast för allt stöd de skickat.**

**Pytagoras:
”Den som vandrar vägen, är ej till för sin egen skull utan för andras.”**

Bilaga:
Böcker från Foinix

ETERHÖLJET Efter äldre och nyare källor sammanställt av Lars Adelskog.

Denna bok handlar om människans fysiska energikropp, eterhöljet, även kallat eterkroppen, ljuskroppen och bioplasmakroppen. Boken gör en samlad framställning av några av de viktigaste delarna av den kunskap om eterhöljet som finns på skilda håll såväl i den äldre esoteriska kunskapstraditionen som i nyare forskning och erfarenhet. Bokens grundtanke är att eterhöljet är människans väsentliga fysiska kropp, viktigare än organismen i egenskap av formbildande matris, energigivare och förnimmelsecentrum, att organismen för sin existens, sitt liv och sina fysiska funktioner är helt beroende av detta sitt energihölje. Detta är ingen ny idé utan en urgammal esoterisk tanke. I tio avdelningar ges en allmän introduktion till ämnet, avhandlas eterhöljets åtta viktigaste centra för energiutbyte och förnimmelse, eterhöljet i människans liv från avlelsen till döden, eterhöljet vid hälsa och sjukdom, esoterisk läkekonst med utgångspunkt i eterhöljet, eterhöljets roll i människans medvetenhetsutveckling och eterhöljet i planetariska sammanhang, därtill den esoteriska världsåskådningen i allmänhet och den esoteriska energiläran i synnerhet.

Tryckt år 2005. Trådbunden med hårda laminerade pärmar. 352 sidor. Pris: 250 kr. Tre av bokens tio avdelningar kan även laddas ned från www.hylozoik.se

FJÄRDE VÄGEN Föredrag och svar på frågor enligt G. I. Gurdjieffs undervisning av P. D. Ouspensky.

En nutida klassiker och en ypperlig införing i fjärde vägens system för medvetenhetsutveckling och Gurdjieffs idékrets. Gurdjieffs grundtanke var att människan lever långt under sin rättmätiga nivå. Hon har i sitt "normala" tillstånd så ringa medvetenhet att hon egentligen kan betraktas som sovande. I denna hennes sömn förefaller livet kaotiskt och meningslöst. Människans uppgift, ändamålet med hennes liv, är att nå ett högre medvetenhetstillstånd, att vakna. Detta mål kan nås endast med kunskap och ansträngning. Traditionellt har tre vägar erbjudits dem som vill göra sitt yttersta för att utveckla medvetenheten: fakirens, munkens och yogins vägar. Fjärde vägen skiljer sig från de hävdvunna vägarna däri att den inte kräver någon yttre försakelse av världen. På fjärde vägen måste all förändring av människan ske i det inre.

Engelska originalets titel: *The Fourth Way*. Översättning av Lars Adelskog. Tryckt år 2001. Kartonnerad, trådbunden. Xiv + 464 sidor. Pris: 250 kr. Hela boken finns även att ladda ned från www.veidos.se

LITET ESOTERISKT LEXIKON

Sammanställt på grundval av Henry T. Laurencys verk *Kunskapen om verkligheten* och *De vises sten*. Förklaring av esoterikens terminologi i uppslagsbokens form. Såväl längre artiklar som kortfattade definitioner. Drygt 500 uppslagsord täckande den väsentliga terminologin inom hylozoiken (Laurency) och allmänna esoteriken (teosofin och Bailey).

Andra, utökade och förbättrade upplagan av år 1996. Kartonnerad, trådbunden. 80 sidor. Pris: 75 kr.

Från andra förlag

UNDER SKORPIONENS TECKEN – Sovjetmaktens uppkomst och fall. Av Jüri Lina.

I denna bok lämnas häpnadsväckande uppgifter om frimurarnas hemliga roll i den internationella politiken, om de blodiga omvälvningarna i Frankrike år 1789 och i Ryssland år 1917. Som höga frimurare lydde Lenin och Trotskij frimurarnas internationella råd. Författaren följer den kommunistiska tankens historia från 1700-talets illuminater fram till Moses Hess och hans lärjungar Karl Marx och Friedrich Engels. Framställningen koncentreras på de skrytska revolutionerna i mars och november 1917. Även Sverige utnyttjades som operationscentral för

bolsjevikerna. Boken visar hur händelserna i Ryssland åren 1917–1991 fortfarande påverkar världens öden. Författaren söker finna svar på flera väsentliga frågor: Hur uppstod och utvecklades den kommunistiska idén? Varför finansierades de ”ryska revolutionerna” år 1917 av mäktiga internationella finanskretsar? Vilket var syftet med den samhällsförstörelse som följde, och på vilket sätt gynnade den de bakomliggande krafterna? Efter sovjetmaktens fall den 24 augusti 1991 har de ryska arkiven börjat avslöja sina hemligheter för häpnadshistoriker. Omskakande uppgifter strömmar hela tiden fram, men endast en rännil har nått oss i Västeuropa. Framför allt saknas helhetsbilden. Det är den som Jüri Lina söker ge i denna bok, som till stor del bygger på frisläppt ryskt material. ”Under Skorpionens tecken” torde ändra läsarens uppfattning om vår tids historia. Läsaren torde komma till insikt om en annan verklighet, varifrån man fortfarande styr oss med osynliga trådar. Första upplagan av denna bok utkom 1994. Andra upplagan av år 1999 var väsentligt utökad och förbättrad. Föreliggande tredje upplagan är den till innehållet mest omfattande.

Utgiven av Förlaget Referent 2013. Trådbunden med hårda laminerade pärmar. 560 sidor. Pris: 350 kr. OBS! Denna bok är nu slutsåld hos oss, men författaren tillika förläggaren Jüri Lina har meddelat oss att han alltjämt har några ytterst få exemplar till försäljning.

DEN JESUS SOM ALDRIG FUNNITS. En kritisk granskning av Bibelns Jesus och kristendomens uppkomst. Av Roger Viklund.

Viklund sammanfattar den forskning som pågått de senaste årtiondena och som alltmer lutar åt att Bibelns Jesus inte har funnits. En unik bok, inte bara i Sverige utan kanske i hela världen, tar ett helhetsgrepp som få andra böcker. Trots den stora mängd fakta och information boken innehåller är den skriven även för den intresserade lekmannen. Viklund skärskådar även Gamla Testamentet, dess etik och framför allt Israels äldre historia i ljuset av den moderna arkeologin. Den bild som växer fram är i många stycken helt annan än den Bibeln ger. Viklund debatterade i TV1 den 10 januari 2006 med religionshistorikern professor Britt-Marie Näsström, som i allt väsentligt gav honom rätt.

Utgiven av Bokförlaget Vimi 2005. Trådbunden med hårda laminerade pärmar. 596 sidor. Pris: 300 kr. Obs! Detta är första upplagan. Viklund har senare utgivit en andra, utökad upplaga.

ÄR VÄRLDEN UPP OCH NER? Artiklar i urval om Palestina, de nykoloniala krigen och sionismen. Av Lasse Wilhelmson.

Boken består av ett urval av artiklar av och intervjuer med Lasse Wilhelmson med tonvikt på palestinafrågan och sionismen. Den omfattar den första åttaårsperioden av 2000-talet då stora förändringar skett i världen. Det gäller terrordåden den 11 september 2001..., ockupationen av Irak 2003, massakern på civila i Gaza kring nyåret 2009, ekonomisk kris, Storebrorslagar, terrorism, klimatförändringar och pandemier. Den bild som mainstream media ger härvidlag, styrs av samma maktelit som beslutat om de folkrättsstridiga krigen och förorsakat den ekonomiska krisen. Resultatet blir att ockupation framställs som befrielse som i Irak, att massaker på civila framställs som självförsvar som i Gaza och att Sveriges första krig på över 200 år framställs som U-hjälp som i Afghanistan. Vi får ett språkbruk där det mesta blir upp och ner. ”Är världen upp och ner?” är författarens bidrag till att vända den rätt genom att ge alternativa fakta, perspektiv och idéer som kan befria vårt tänkande från det orwellska sanningsministeriets påbjudna uppfattningar.

Författarens förlag 2009. Trådbunden med mjuka pärmar. 175 sidor. Pris: 100 kr.

ETT PORTRÄTT MED MÅNGA HISTORIER Artiklar i urval på tvärs mot en ny världsordning. Av Lasse Wilhelmson.

Omslagets baksida ger följande besked om bokens innehåll: ”Ett porträtt med många historier är ett urval artiklar av och intervjuer med Lasse Wilhelmson, samt analyserande kommentarer.”

tarer. Den omfattar åttaårsperioden efter 2009 då den så kallade arabiska våren snabbt övergick i Natos och Sveriges folkrättsstridiga krig och förstörelse av Libyen. Därefter lanserade USrael med flera sin terrororganisation ISIS, först i Irak och sedan i Syrien, som kom att bli ett internationellt slagfält. Alla inblandade nationer och grupper, utom de som inbjudits av Assad-regeringen begår, enligt internationell rätt, aggressionshandlingar i strid mot folkrätten. Detta sker enligt den sionistiska planen för Mellanöstern från 1982, vilket innebär att sönderfallet i detta område ensidigt har gynnat Israel.

Några år senare arrangerade samma maktelit som driver dessa folkrättsstridiga krig en våg av migranter från Mellanöstern och Afrika till Väst, främst Europa, i syfte att bryta ner dess nationalstater. Sverige kom att inta en framträdande roll genom att tillåta en extremt omfattande olaglig invandring av välfärds-migranter, som enligt gällande EU-regler skulle ha sökt asyl i första ankomstland. EUs bedömning är att flertalet av dessa inte kan betraktas som flyktingar. Denna massmigration till Sverige har även bestått av ett okänt antal ISIS-terrorister, ökat problemen med de parallella samhällena, gängkriminaliteten, utomhusvåldtäkterna och belastningen på alla bidragssystem samt vården och skolan med mera. Detta och dessas långsiktiga ekonomiska och demografiska effekter har länge förtigits i media och av politiker, som mest sysslat med att angripa och förtala alla som oroats över denna utveckling.

... *många historier* är ett försök att knyta ihop den stora världen med den lilla och samtidigt slå håll på de lögnare som gjort denna utveckling möjlig. Sverige riskerar nu att bli en så kallad "failed state" och de etniska svenskarna en minoritet i sitt eget land.

Författarens förlag 2017. Trådbunden med mjuka pärmar. 271 sidor. Pris: 225 kr.

KVANTITETENS HERRAVÄLDE och tidens tecken. Av René Guénon.

René Guénon (1886–1951), en ledande representant för den s.k. traditionalistiska tankeskolan, utgav år 1945 detta verk, som med rätta betraktas som hans mest betydande. Det är en grundlig och ytterst konsekvent vidräkning med hela den moderna "andan", rättare sagt andefattigheten. Med Guénon's egna ord: "... om de som riktigast har bedömt de fel och brister, som vidlåder vår tidsålders mentalitet, i allmänhet intagit en helt negativ hållning eller framträtt endast för att föreslå motåtgärder, som är nära nog betydelselösa och alldeles oförmögna att hejda den på alla områden tilltagande oordningen, är det därför att de saknat kunskapen om verkliga principer alldeles liksom de som tvärtom envisas med att beundra det föregivna 'framåtskridandet' och att bedraga sig själva om dess ödesdigra resultat." Man behöver inte hålla med Guénon om allt han säger, men tillräckligt mycket därav är väl så giltigt för att göra hans verk värt att inte bara läsa utan även studera.

Franska originalets titel: *Le règne de la quantité et les signes des temps*. Översättning av Lars Adelskog. Logik förlag 2019. 296 sidor. Limhäftad med mjuka pärmar, pris: 250 kr. Det finns att få även ett mindre antal exemplar limhäftade med hårda pärmar, pris: 350 kr.

Restupplagor

NEXUS Nya Tider

Tidskrift som utgavs åren 1998-2000 under Lars Adelskog's chefredaktörskap. Alla nummer finns alltså att få, det vill säga nr 1/1998, nr 2/1998; nr 1/1999, nr 2/1999, nr 3/1999, nr 4/1999, nr 5/1999, nr 6/1999; nr 1/2000, nr 2/2000. Pris: 30 kr styck. Alternativ hälsa, den dolda makten (frimureri, Bilderberggruppen etc.), andlighet, kontroversiell forskning.

Slutsålda böcker

Förklaringen av Lars Adelskog, **Nattlektioner** av Viola Petitt Neal och Shafica Karagulla, **Robotarnas uppror** av David Icke, ... **och sanningen ska göra er fria** av David Icke, **Judisk historia, judisk religion** av Israel Shahak. Dessa böcker kan numera erhållas endast antikva-

riskt. **Förklaringen** kan laddas ned från internet, nätplats: www.hylozoik.se. Även **Nattlektioner** kan laddas ned som pdf-dokument från www.hylozoik.se **Judisk historia, judisk religion** kan laddas ner från nätplatsen www.veidos.se

Alla böcker och skrifter beställes hos Lars Adelskogh under adress:

Lönnvägen 3 A
549 48 Skövde
eller:
adelskogh@yandex.com

För beställningar effektuerade per post uttages portoavgift. Betalning göres till bankkonto (Nordea) 1190 30 21766 inom trettio dagar efter expediering. Vänligen skicka inga pengar i förskott; låt oss debitera.